

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 12 - številka 2 - marec / april 2008

Uvodna beseda

Dolga kanadska zima, ki nam je letos nasula rekordno mero snega, se je v začetku aprila le poslovila. Potem so kar čez noč pognale iz zemlje pomladne cvetlice. Zvončki, podleski, trobentice in vijolice, s katerimi so bili posuti slovenski sončnati griči, tukaj rastejo le v vrtovih in mnogim na pomlad obujajo spomine na tiste davne čase in kraje naše mladosti.

Tudi tukaj je lepo spomladi, samo kratka je, ta naša kanadska pomlad. Na niagarskem področju je v tem času čudovito lepo, ko cvete sadno drevje v ogromnih nasadih češenj, hrušk, jablan in sliv... S sadjarstvom se na tem področju ukvarja tudi precej Slovencev. Upamo, da bo letos vreme ugodno in pridelek obilen.

Prostovoljci pri slovenskih društvih imajo v tem času obilo dela, saj je treba letovišča počistiti in pripraviti za poletne piknike. Glavne aktivnosti pri slovenskih društvih se bodo odslej do jeseni odvijale zunaj na prostem.

V prvi polovici maja se bodo po društvenih letoviščih vršili materinski dnevi. Vse več mladih mamic prihaja na taka slavja in prav je, da se ta lepa tradicija nadaljuje in opozarja tudi naš mlajši rod na pomembno vlogo slovenske matere pri ohranjanju slovenskega jezika, slovenskih navad in slovenskega kulturnega izročila.

Športna dejavnost kanadskih Slovencev se prilagaja potrebam skupnosti. Po slovenskih letoviščih so najbolj aktivni starejši balinarji in otroci, ki se pogosto pomerijo v raznih športnih tekmah, od nogometa do odbojke, rokometa in basebilla. Zadnja leta je golf najbolj popularen medgeneracijski šport, še zlasti za moške. Na turnirjih, ki jih organizirajo razna slovenska društva in organizacije, se včasih pomerijo pripadniki dveh, treh generacij kanadskih Slovencev.

Od 20. do 27. aprila je bil Kanadski nacionalni teden osveščanja o podaritvi organov in tkiva (Canada's National Organ and Tissue Donation Awareness Week), zato sem se odločila, da napišem osebno zgodbo, da vas opozorim, da se lahko vsakdo prej ko slej znajde v situaciji, ko mu lahko samo podarjen organ reši življenje. Vabim še druge Slovence, ki so šli skozi podobno izkušnjo, da svojo zgodbo delijo z bralci Glasila in na ta način pomagajo osveščati ljudi, kako pomembno je, da izpolnijo darilno kartico.

Uredništvo Glasila vabi še posebej predstavnike društev, da nam poročate o posebnih prireditvah. Predvsem bi želeli več poročil iz drugih krajev, saj želimo, da bi bila ta publikacija glasilo vseh kanadskih Slovencev. S skupnim prizadevanjem in z večjo naklado nam bo to lahko tudi uspelo, zato vas še posebej prosimo, da ob različnih slovenskih druženjih opozorite sorodnike, prijatelje in znance, naj naročijo dvomesečnik Glasilo kanadskih Slovencev.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNIKA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brenc
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM
Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Roman Travar, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION
Kanada - Canada \$25.00, ZDA - USA \$30.00,
Europa - Europe \$40.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodna beseda
- 4 Slovenščina pred izzivi tretjega tisočletja
- 9 Petdesetletnica poroke Agate in Jožeta Žoldoš
- 10 Naše življenje
- 11 Pregovori o življenju
Pomladna slika
Čestitka
- 12 18. kongresno srečanje v Torontu
- 14 Slovenska bibliografija za Kanado 1832-2007
- 15 Dar življenja
- 18 ITGIT - International Thank God It's Thursday
- 19 Konzularne ure
- 20 Mladi glas in Planika
- 21 Koncert iz naših krajev
- 22 Outstanding Financial Results Highlight
Another Strong Year
- 23 Papež Benedikt XVI. v ZDA
- 24 Štupel in Štupla
- 26 Nove knjige
- 27 Slovenski hokejisti prihajajo v Halifax
- 29 Obvestilo za slovenske državljane
- 32 Delo Kanadske slovenske gospodarske
zbornice
- 33 Obiski pri Ivanu Cankarju
- 34 Pomlad prihaja
- 35 Andra Pollak - ontarijska vrhovna sodnica
- 36 Novice
- 38 Cveta
- 41 Seminar za izseljenske arhivarje
- 42 Spored prireditev

Mali traven

April ali mali traven je 4. mesec v letu po gregorijanskem koledarju in ima 30 dni. Ime meseca izhaja iz latinske besede *aperier*, ki pomeni "odpreti" in se verjetno nanaša na pomladno prebujanje in rast rastlin.

April se vsako leto začne na isti dan v tednu kot julij, v prestopnih letih pa tudi na isti dan kot januar.

Izvirno slovensko ime za april je mali traven.

Slovenščina pred izzivi tretjega tisočletja

dr. Kajetan Gantar

dr. Kajetan Gantar

Moji ljubi Slovenci!

S temi besedami je Primož Trubar, ki se je rodil pred 500 leti, rad nagovarjal svoje rojake. V predgovorih je s ponosom in z veseljem pisal o tem, kje vse se govori naš jezik, celo na turškem dvoru v Carigradu.

Kako ponosen in vesel bi bil Trubar šele danes, če bi bil na mojem mestu in bi slišal, da se slovenska beseda govori tudi v Torontu, mestu, ki ima več prebivalcev kot vsa Slovenija, in tudi drugod po Ameriki, ki so jo odkrili šele šestnajst let pred njegovim rojstvom!

Pa najbrž Trubar danes ne bi bil vedno

vesel. Včasih bi bil mogoče tudi žalosten in potr, ko bi slišal rojake v domovini, kako črnogledo nekateri govorijo o slovenščini: če beseda nanese nanjo, vzdihujejo, kako je danes ogrožena in kako se ji tudi v bodoče nič dobrega ne piše.

Kaj sploh pomeni občutek ogroženosti? Kdo na tem našem božjem svetu danes ni ogrožen? Ogroženih je nešteto živalskih in rastlinskih vrst. Znanstveniki ugotavljajo, da zaradi sprememb, ki jih povzroča človek s posegi v naravo, vsako leto odmre več sto rastlinskih in živalskih vrst. Pravijo, da je ogrožen že ves naš planet.

Seveda je ogrožen tudi obstoj mnogih jezikov. Tako kot rastlinske in živalske vrste, tako vsako leto (ali vsak mesec) odmre več jezikov. Pred leti sem na skupščinah Mednarodne zveze akademij večkrat srečal enega največjih avstralskih jezikoslovcev, zdaj že pokojnega Stephena Wurma z univerze v Sidneyu. Raziskoval je odmiranje jezikov na Novi Gvineji in na redko poseljenih otokih Pacifika. Potoval je po otokih ali tja pošiljal svoje študente, da bi odkrili še zadnje govorce teh jezikov in zabeležili njihovo govorico.

Pa sem ga vprašal, ali lahko podobna usoda doleti tudi slovenščino. Nasmehnil se je in me vprašal: “Od kdaj pa obstaja slovenščina? Kdaj je bila prvič zapisana slovenska beseda? Kdaj tiskana prva knjiga? Kako se predava na vaši univerzi?”

Povedal sem mu, da so Brižinski spomeniki, najstarejše slovensko besedilo, nastali pred koncem prvega tisočletja.

In da je bila kakih 600 let za tem tiskana Dalmatinova Biblija, ki je po časovnem zaporedju trinajsti prevod vsega Svetega pisma v kak sodobni jezik na svetu.

“Jezik, ki ima take zgodovinske korenine, je tako rekoč neumrljiv,” mi je odgovoril. “Jezik, ki je že v prvem tisočletju oblikoval tako globoke pojme kot so v Brižinskih spomenikih in ki je prestal pritiske v drugem tisočletju, tudi v tretjem tisočletju ne bo umrl. Jeziki na pacifiških otokih nimajo tako globokih korenin, zato jih je zgodovina odpisala.”

Res je neverjetno, kolikokrat je bila slovenščina v prejšnjih stoletjih ogrožena in kakšno trdoživost je pokazala. Sosedje so si prilaščali njena narečja in hoteli iz njih narediti samosvoje jezike. Madžari so npr. narečje Prekmurcev označevali za vendski jezik in med okupacijo tiskali vendski koledar. Nekateri Nemci na Koroškem radi govorijo o jeziku vindišarjev, nekateri italijanski jezikoslovci vidijo v rezijanskem narečju poseben jezik, ki naj bi bil bližji ruščini kot slovenščini itd.

In kakšno grožnjo je pomenila sredi 19. stoletja ideja ilirizma, ki je skušala vse južnoslovanske jezike stopiti v en sam umetni jezik ilirščino. Čeprav je že Prešeren obračunal z idejo ilirizma, je ta ideja pod drugimi imeni živela dalje. Še pred dvajsetimi leti je eden zadnjih zvestih Titovih generalov, Kosta Nadj, pisal: “Bilo bi nemarksistično misliti, da nekoč ne bo nastal en sam jugoslovanski narod, ki bo govoril enoten jugoslovanski jezik.” Pa mu je naš pesnik Janez Menart pogumno odgovoril: “Hvala za takšen marksizem!”

Ravno kot odgovor na take ideje, ki so imele močno oporo v načrtnem priseljevanju polpismene delovne sile iz južnih delov Jugoslavije v Slovenijo, je dobila polet ideja slovenske države, ki je najprej zaživela ravno tu, v Torontu, in to že v samem naslovu časopisa.

Duhovna osnova slovenščine pa je bil pod prejšnjim režimom še na druge načine ogrožena. Ogrožalo jo je načrtno uvajanje srbizmov in rusizmov. Lahko rečemo, da je ravno jezik pod komunizmom predstavljal najmočnejšo opozicijo režimu: slovenščina je kot nezavzetna trdnjava kljubovala vsem totalitarnim pritiskom. Kajti jezik je najmočnejše orožje proti nasilju: jezik s svojo gibkostjo, duhovitostjo, izmuzljivostjo, jezik, ki ga vsak dan znova oblikuje milijon govorcev, lomi vse uradne pritiske. Jezika se ne da z dekreti krotiti, jezik je neobvladljiv. Tako npr. je bila pod komunizmom prepovedana beseda štrajk, če pa je le kdaj do štrajka prišlo, se je reklo, da je prišlo do prekinitve dela. Uradno so preganjali celo vrsto besed, kot npr. Bog, božiček, bogdaj, boglonaj itd. Najstrožje sta bili prepovedani besedi gospod in gospa; namesto njih so vsiljevali tovarišico, ki pa se ni mogla uveljaviti. Ne poznam pacienta, ki bi svoji zdravnici kdaj rekel tovarišica zdravnica ali tovarišica doktor. Nazadnje je tovarišica ostala samo še oznaka za učiteljico in še to v hudo skrajšani obliki ‘šica’. Zagrizenega partijca se je oprijela posmehljiva oznaka ‘ta je pa zgrajen’. Z odlokom, objavljenim v Uradnem listu, so preimenovali več sto krajevnih imen. Tako je npr. Katarina na Ljubljano postala Topol,

Šentvid na Vipavskem je postal Podnanos, Sveta Lucija je Most na Soči, Šempeter je Pivka itd. Toda vsi takšni poskusi, da bi slovenskemu jeziku vzeli dušo, so klavno propadli. Zatirana in zaničevana slovenščina se je kot uboga Pepelka vedno znova, vedno lepša dvignila iz pepela. In tako se v drugem tisočletju ni uresničilo nič od tega, kar jo je ogrožalo od zunaj ali kar jo je skušalo od znotraj pohabiti in osiromašiti.

Toda na pragu tretjega tisočletja se slovenščina sooča z novimi, nič manjšimi izzivi. Takšen izziv predstavlja npr. vdiranje angleščine in anglicizmov in v vse plasti vsakdanje govorice.

Ne bi rad prizadel vaših čustev. Vem, da vam je v okolju, kjer živite, angleščina eksistenčna nuja. Angleščina je v vaših družinah in v družinah vaših otrok največkrat postala materinščina.

Toda v Sloveniji, v matični domovini, je stvar drugačna. Seveda je marsikje (npr. v letalskem prometu, v mednarodnih vojaških operacijah, na svetovnih znanstvenih srečanjih) angleščina nepogrešljiva. Nezanje (ali pomanjkljivo znanje jezika) lahko v letalskem prometu povzroči najhujšo nesrečo, v vojaških operacijah katastrofalen poraz, v znanosti ignoranco in blamažo. Toda absolutna prevlada tujega jezika predstavlja dvorezen meč, ki lahko ogrozi nacionalni obstoj.

Naj navedem nekaj primerov takšne ogroženosti!

Ker je slovenski knjižni trg - v primerjavi z angleškim - sorazmerno majhen, si nekateri slovenski pisatelji postavljajo vprašanje, ali se sploh splača pisati v slovenščini.

Naklada knjige v angleščini zlahka doseže 10.000 ali več izvodov; v slovenščini je že tisoč izvodov težko dosegljiva številka; od naklade je seveda odvisna cena knjige, od cene pa pisateljev zaslužek in eksistenca. Da niti ne omenjam pesniških zbirk, kjer pomeni v slovenščini že sto prodanih izvodov lep uspeh.

Skratka, vprašanje se glasi: koliko smo pripravljeni plačati za to, da smo in da ostanemo Slovenci. Primož Trubar, čigar petstoletnico slavimo letos, si tega vprašanja ni postavljajal: vse knjige je pisal v slovenščini, samo nekaj predgovorov v nemščini. Njegovo geslo je bilo: stati inu obstati! Stati in obstati za vsako ceno! Tudi naš največji pesnik Prešeren si tega vprašanja ni postavljajal, čeprav je suvereno obvladal nemščino in četrtno svojih pesmi spesnil v elegantni nemščini, tako da so tudi Nemci v njem videli "velikega nemškega pesnika". Tudi naš pisatelj Ivan Cankar si tega vprašanja ni postavljajal, čeprav je suvereno obvladal nemščino in objavljajal članke tudi v dunajskih časopisih. Naši duhovni velikani so se zavedali, da slovenski jezik ni dobro plačan paradni konj, ampak - kot je zapisal Cankar - krizantema v gumbnici siromaka. Dobro pa veste, da je krizantema ena najbolj trdoživih cvetlic, ki obstane v mrazu še dolgo potem, ko drugo cvetje ovene. In tako smo lahko prepričani, da se bo slovenščina razcvetala še potem, ko bodo že mnogi drugi jeziki oveneli.

Še bolj kot leposlovje je občutljivo in vprašljivo področje znanosti. Gre za odmevnost znanstvenih razprav, ki jih v slovenščini bere peščica, tako da večkrat ne

pridejo do vrhunskih strokovnjakov. Zato se pojavljajo predlogi, naj se znanstvene razprave čim več objavljajo v angleščini.

Po drugi strani pa ob tem ne smemo pozabiti, da izpad duhovnih področij iz jezika lahko postane usoden. Narod, ki se odpove rabi jezika v v najzlahotnejši pesniški ustvarjalnosti ali v najvišji konici znanosti, se izpostavi nevarnosti, da se mu bo kultura znižala na nivo provincialnosti, domačijstva in folklore.

Slovenski narod se je teh nevarnosti v preteklosti dobro zavedal. Naši predniki so se že pred 160 leti bojevali za Univerzo v Ljubljani. In bi jo takrat zlahka dosegli, če bi se strinjali, da se bo na ljubljanski univerzi predavalo v nemščini, kar pa je bilo za njihovo domoljubje in ponos nesprejemljivo. Še več, niti na gimnazijah se pouk takrat ni mogel in ni smel izvajati v slovenščini, češ da ni ustreznih učbenikov. Ko je bila leta 1905 ustanovljena prva slovenska gimnazija v Šentvidu, so morali njeni profesorji, če so hoteli, da bo šola javno priznana, najprej napisati ustrezne učbenike v slovenščini.

Bistveno vprašanje se torej glasi: kako visoko ceno smo pripravljani plačati za to, da ostanemo Slovenci?

Da bo slika jasnejša, naj povem, da pri tem ne gre samo za položaj slovenščine in ne samo za dominacijo angleščine. Pred enakimi dilemami stojijo tudi drugi, večji narodi, in Slovenci smo marsikdaj daleč pred njimi. Pred dvajsetimi leti je npr. ljubljansko Univerzo obiskal rektor beloruske univerze iz Minska. Na moje vprašanje, v kakšnem jeziku so predavanja na univerzi v Minsku, mi je odgovoril, da so vsa univerzitetna

predavanja - razen o beloruskem jeziku - v ruščini. (Za ilustracijo naj povem, da je Belorusov deset milijonov - petkrat več kot Slovencev!)

Predvsem od nas, ki živimo v matični domovini, je torej odvisno, ali bomo v tretjem tisočletju še ohranili slovenščino kot najbolj dragoceno svetinjo, ki smo jo podedovali od svojih prednikov.

Pri tem nam veliko pomeni zavest, da ima slovenščina svoj domicil tudi na drugih kontinentih. Ni majhna stvar, če vemo, da se slovenska pesem in molitev, slovenska pridiga sliši v dveh cerkvah v Torontu, da se slovenščina tukaj poučuje na sobotnih šolah, da se slovenska beseda sliši v vašem lepem domu upokojencev, ki se ponaša z imenom Lipa, ki je bila že od nekdaj simbol slovenstva. Veliko nam pomeni, če najdemo stotine slovenskih knjig v Kongresni knjižnici v Washingtonu, v Robarts Library v Torontu in v drugih bibliotekah Kanade in ZDA. Veliko nam pomeni, če v teh knjižnicah delajo ljudje našega rodu, ki niso pozabili svojih korenin, ampak so si poleg rednih službenih obveznosti naložili skrb za navzočnost slovenskih znanstvenih in duhovnih stvaritev v teh največjih bibliotekah novega sveta.

Večkrat slišimo, da predstavljajo narodne manjšine, da predstavljajo naši zamejci na Koroškem in na Primorskem most, ki povezuje slovensko matico s svetom. Danes, ko so se z razvojem komunikacij razdalje na svetu neverjetno zmanjšale, pa predstavljate vi, ki živite kot otok v tem svetovljanskem velemestu, takšen most, ki povezuje matico s svetom. Ob tem nas

navdaja ponosen občutek, da slovenščina ni kak zakoten dialekt, ampak ima na sebi pridih svetovljanstva.

In to je tisto, kar lahko vi in kar lahko vaši potomci prispevajo k ohranjanju slovenstva in slovenskih kulturnih zakladov. Vem, da ni lahko vztrajati na položajih slovenstva v velemestu, kjer se srečujete in soočate z jeziki in kulturami vseh celin.

Ko razmišljam o vašem položaju in o vaši usodi, mi prihaja na misel Tobitova knjiga iz Stare zaveze: kako je Tobit zvesto ohranjal izročila svojih dedov v emigraciji v Asiriji, v daljnih Ninivah, ki bi jih lahko označili kot neke vrste antični Toronto. In kako je svojega sina Tobija pošiljal na nevarno pot še dalje po svetu, v daljno Medijo. In kako si je sin po vseh peripetijah ustvaril družino in kako se je zaradi te zvestobe nadenj in nad njegov rod razlil Božji blagoslov. Ne pozabite, da so vaši očetje in dedje v

Torontu z velikimi žrtvami in odpovedmi prispevali ne majhen delež k ustvaritvi slovenske države, ki po zunanjem obsegu ni velika, je pa pomembna, saj danes predseduje Evropski Uniji! Takrat, ko si v matični domovini niti sanjati nismo upali o samostojni slovenski državi, so vaši očetje tukaj začeli v slovenščini izdajati časopis s programskim naslovom Slovenska država.

In bodite prepričani in zaupajte, da nas v slovenski državi, ki ste jo med prvimi soustvarjali vi in vaši predniki, slovenski jezik nikoli ne bo zatajil. Kajti jezik je večni mladenič, kot je o njem zapisal naš največji literarni zgodovinar Ivan Prijatelj: "Jezik je večni mladenič, čigar rast ne preneha nikdar. Jezik je večno ustvarjanje, jezik je življenje, o katerem marsikaj vemo, kako je hodilo, a ničesar, kam pojde, razen to, da samega sebe, to je svoje preteklosti, ne bo zatajilo nikoli"

Od leve: Karl Vegelj, J. Ponikvar, S. Kranjc, dr. F. Habjan, ga. M. Habjan, Jožica Vegelj, M. Kolarič, veleposlanik T. Kunstelj, g. in ga. J. Slobodnik

Petdesetletnica poroke Agate in Jožeta Žoldoš

Anica Resnik

Devetnajstega aprila letos je minilo petdeset let od tistega lepega dne, ko sta si obljubila zvestobo v zakonu Agata Vinčec in Jože Žoldoš. V cerkvi Marije Pomagaj v Torontu ju je poročil č.g. Janez Kopač.

Mlada dvajsetletna Agata iz družine devetih otrok in sedemindvajsetletni Jože iz družine sedmih otrok sta bila rojena v prekmurski župniji Črenšovci. Leta 1956 sta z drugim valom slovenskih izseljencev po drugi svetovni vojni zapustila domovino in po kratkem bivanju v Avstriji prišla v Kanado.

V Torontu, blizu prve slovenske cerkve v Kanadi na Major Street in pozneje na Euclid Street sta si ustvarila dom. Jože je začel s prevozništvom, Agica pa je dobila delo v Sick Children's Hospital. Leta 1963 je Jože ustanovil samostojno podjetje Toronto Kitchen Equipment, ki je še danes družinska last.

S prihodom prvega otroka je pridna Agata ostala doma in poleg gospodinjstva pomagala novim naseljencem k boljšemu življenju s stanovanjsko oskrbo v svojem domu. Kmalu je poklicala svojo mater iz Slovenije v Toronto in skrbela zanjo do poznih sedemindesetih let. Pet otrok je zrastle v tej verni slovenski družini, trije fantje in dve dekleti. Zdaj že dvanajst vnukov

Agata in Jože Žoldoš

polni družinske domove. Sin Jože je zdravnik, visoko izobražen s petimi doktorati iz zdravstvene vede. Sedaj že več let prakticira v mestu Phoenix v Arizoni, srečno poročen s Catlin, hčerko znanega kanadskega športnika Davida Keona. Z leti je Žoldoševa družina večkrat zamenjala dom. Iz sredine mesta so se preselili v severni del Toronta. Zdaj, ko so otroci odšli, iz daljnega Woodbridgea, podeželskega okolja ob Pine Valley Drive, Jože in Agica

še vedno obiskujeta domačo cerkev Marije Pomagaj, Agica kot bralka pri nedeljskih in prazničnih mašah ter molitveni uri ob prvih petkih. Vera je vodilo njenega življenja. V sedanjem domu, prostorni vili v italijanskem slogu, je polno teh znamenj: okrasni rožni venci, relief Zadnje večerje, kipi angelov in v steklu vrezana podoba Svete družine. Vera jima daje moč in pogum v težkih časih - avtomobilske nesreče, bolezni, operacije, pa tudi zaupanje, da je Bog z njima sleherni dan. In to verno srce je odprto za potrebe bližnjega v obliki pomoči našim cerkvam, domu Lipa, rodni župniji v Črenšovcih, kateri sta zlatoporočenca namenila vse darove ob praznovanju petdesetletnice s sveto mašo 26. aprila v cerkvi Marije Pomagaj in slavnostnim večerom v dvorani Brezmadežne.

Naše življenje

Anica Resnik

Naše življenje je nedokončana slika, ki ji Umetnik v svoji viziji dodaja in spreminja barve, da v končnih potezah v polni svetlobi zaživi pred nami... pokrajina, tihožitje, portret... naš portret, dragoceni dar življenja.

Živimo na zemlji, ki ima od vekov časa prostor v vsemirju svetov, kjer v štirih letnih časih pod soncem in luno utripa naše srce in se oči vesele lepote božjega stvarstva.

Letošnja zima je minila. Zapomnili si bomo pa soboto, 1. marca, ko je v Torontu ves dan snežilo in je četrta metra debela snežena odeja pokrila zemljo, kar je bilo zadnjič zapisano leta 1936-37. Snežene gore ob hišah in cestah so ovirale pot in razgled. Tih mir je objel mesto. Pa ne za dolgo... Treba je iti na delo, v službo in šolo, po hrano in razvedrilo... Prihajali so zgodnji velikonočni prazniki.

24. februarja smo se odzvali vabilu upravnega odbora Doma Lipa na letni občni zbor. Iz podanih poročil smo slišali, da ustanova gospodarsko in humanitarno stoji na visoki stopnji poslovanja in zasluži našo pohvalo in priznanje. Predsedniku advokatu g. Antonu Klemenčiču, blagajniku Romanu Vojska in vsem odbornikom iskrena hvala za brezplačno pomoč Domu Lipa. Isto velja skupini prostovoljcev, ki pomagajo k urejenemu in zdravemu bivanju v dvajsetletnem domu.

2. marca je Apostolski krožek pri Brezmadežni organiziral letno Misijonsko tombolo... Spet gore dobitkov, velikih in majhnih in še klavir, piano zraven...

navdušena mladina, pripravljena prispevati svoj delež... prostorna dvorana, do zadnjega stola zasedena s prijatelji misijonov. Gotovo sta p. Peter Opeka na Madagaskarju in p. Stanko Rozman v Malawi (Afrika) vesela darov našega Apostolskega krožka pri zidavi njenih novih cerkva.

9. marca smo torontski Slovenci na rednem letnem občnem zboru Krekove Hranilnice in Posojilnice dokazali, da je naša skupnost še zdrava, finančno in gospodarsko uspešna in vidno prisotna v kanadskem okolju.

Članice KŽL pri župniji Brezmadežne

V prvih dneh tega meseca je zadišalo po Veliki noči. Butarice na Cvetno nedeljo... potice, velikonočni žegen, da nadaljujemo slovensko tradicijo v novem svetu, ki ne sme biti le spomin, ampak življenje. V tem pisanem, modernem svetu je tako lahko preslišati in pozabiti še druge, tajne glasove, ki nam govore, da nismo ustvarjeni samo za ta svet, da nas po križih in težavah življenja čaka Vstajenje, da z dobrimi deli v postnem času spremljamo Jezusa na poti na Kalvarijo,

da ob duhovni obnovi v naših cerkvah iščemo in najdemo mir srca in veselo pričakovanje Vstalega zveličarja. Postna akcija torontske nadškofije Share Life je en tak glas, vabilo, da z dobrim srcem pomagamo bližnjemu v potrebi. Hvaležni smo p. Ivanu Platovnjaku, doktorju duhovne teologije, za obisk iz Ljubljane in vzorno življenjsko duhovno obnovo.

Poleg pevcev, ministrantov, mežnarjev in rediteljev, ki posebno ob velikih praznikih prispevajo svoj delež k lepoti bogoslužja, ne pozabimo članic Katoliške ženske lige pri naših cerkvah, ki že od Tihe nedelje naprej pletejo butarice, pečejo potice in druge dobrote, pripravljajo kosilo za Cvetno nedeljo, krasijo cerkev in z vsem tem delom dajejo slavo Bogu in z vsem zbranim denarjem opravijo obilo dobrih del.

V nedeljo, 30. marca so člani Kanadskega slovenskega kongresa v dvorani Brezmadežne pregledali delo preteklega leta in pripravili načrte za leto 2008 - 2009.

Sledil je Kulturni večer, ki se ga je udeležil tudi g. Tomaž Kunstelj, slovenski veleposlanik v Kanadi. Slavnostni govornik profesor dr. Kajetan Gantar je govoril o temi Slovenski jezik - pomen za narod in nevarnosti zanj v modernem svetu. Drugi del programa je izpolnila operna pevka gdč. Alenka Gotar ob spremljavi pianistke Nastazije Žibrat. Poslušali smo izbor slovenskih pesmi in operne arije evropskih komponistov. Ob njenem nastopu smo se v duh znašli v opernem gledališču in pozabili newtorontsko dvorano. Večer smo zaključili s prijateljskim srečanjem ob kavi in domači mizi, polni dobrot.

Pregovori o življenju

Življenje je dober učitelj, ki si zasluži tudi dobro plačilo.

V vsakem življenju pade nekaj dežja.

Vsako življenje piše svoj roman, samo tiska ga nihče.

Delaj kakor bi večno živel, misli, kakor da boš jutri umrl!

Preden se zavedamo, da sploh življenje je, ga je že pol mimo.

Ne glej, kdo govori, ampak poslušaj, kaj govori.

POMLADNA SLIKA

Cvetka Kocjančič

V svoji gredi nebeški vrtnar
najlepše cvetlice zaseje,
spomladi, ko sonce ogreje,
razstavlja nevidni slikar
podobo, ki duše ogreje.

Noben vrtnar, noben slikar
ne zmore tega za denar.

Čestitka

Miluši Ovčak za minuli 50. rojstni dan iskreno čestita in ji želi še na mnoga srečna in zdrava leta sestra Julie Cesnik z možem Jožetom. Čestitke in dobre želje veljajo tudi njenemu možu *Igorju Ovčak*, ki se je tudi pred kratkim srečal z Abrahamom.

18. kongresno srečanje v Torontu

dr. France Habjan

30. marca 2008 je imel KSK svoj 18. letni občni zbor združen s kulturno prireditvijo. Ob 3h popoldne so se člani in gostje zbrali v mali dvorani župnijskega centra v župniji Brezmadežne, kjer je voditelj zbora g. C. Soršak pozdravil vse navzoče in otvoril občni zbor s kongresno himno "Slovenec sem". Po sprejetju zapisnika in izvolitvi zapisnikarja je predsednik KSK g. France Rihar pozdravil veleposlanika ing. Tomaža Kunstlja in častnega generalnega konzula gospoda Jožeta Slobodnika. V precej obširnem poročilu je predsednik izpostavil dejavnost Svetovnega slovenskega kongresa in nato podrobneje govoril o opravljenem delu KSK v poslovnem letu 2007/08.

Omembe vredno je delo SSK na področju organiziranja svetovnih konferenc slovenskih znanstvenikov, zdravnikov, gospodarstvenikov, glasbenikov in arhitektov po svetu s kolegi v Sloveniji. Delovanje Svetovnega slovenskega kongresa je Ministrstvo za visoko šolstvo in znanost izredno pozitivno ocenilo in ga imenovalo kot "Društvo v javnem interesu na področju znanosti". Predsednik je nato poročal o izvedenih projektih.

KSK meni, da je bilo srečanje s prvim murskosoboškim škofom dr. Marjanom Turnškom pomemben dogodek ne samo za kongresno organizacijo na večerni kulturni prireditvi, ampak tudi za prekmursko skupnost v Ontariu. Uspeh je bil odličen. Na kulturnem večeru je isti dan sodelovala znana rojakinja sopranistka gdč. Theresa Plut iz Vancouvra, ki je nudila številnim

poslušalcem resnično umetniško doživetje.

Odbor KSK je izvedel tudi ponatis knjige dr. Janeza Vintarja, člana UO KSK "Od lipe do javorja". KSK je v preteklem letu ustanovil poseben denarni sklad, namenjen slovenski študirajoči mladini v Kanadi, ki bi se posvetila delu za ohranjanje slovenskega izročila. Sklad upravlja UO KSK. KSK je tudi uresničil obljubo in podelil medalje prizadevnim učencem v slovenskih šolah v Hamiltonu in Kitchenerju. S podelitvijo medalj bi KSK tudi rad opozoril mlade dijake, da so slovenskega rodu in naj bi to zavest ponesli v življenje. KSK je tudi poslal peticijo slovenski vladi, da prepreči gradnjo novega igralniškega centra na srečo v Novi Gorici. Na peticijo sta odgovorila urad predsednika vlade in finančni minister dr. Andrej Bajuk. KSK je ponovno vzpostavil posodobljeno spletno stran. Predsedniško poročilo je bilo obširno in temeljito pripravljeno. Po poročilu predsednika nadzornega odbora in blagajnika se je podpredsednik dr. France Habjan s krajšim referatom dotaknil meddruštvenih odnosov v slovenski skupnosti v Kanadi po sprejetju vladnega Zakona o odnosih RS s Slovenci v zamejstvu in po svetu (2006). V svojem referatu se je dotaknil vsebine novega vladnega zakona, ki naj bi uravnaval medsebojne odnose. Pri svojem izvajanju je podpredsednik poudaril, da novi zakon daje prvič v zgodovini pravno podlago odnosom med Slovenijo in Slovenci zunaj Slovenije. In prav v tem dejstvu je bilo občutiti, da nehote iz njega izhaja ideja o enotanju.

Omenjena ideja je dejansko nesprejemljiva za slovensko zgodovinsko stvarnost, ker enostavno odpiše zgodovinski razvoj in tradicijo sleherne slovenske izseljeniške skupnosti. Omenil je tudi pomisleke, ki jih ima slovenska skupnost v Argentini, kjer naj bi nekateri skušali organizirati neko federacijo obstoječih društev. Zgodovina slovenskega izseljenišтва nam pove, da enotne izdelane organizacijske strukture niso nikdar povsem ustrezale različnim skupnostim v različnih delih sveta. Kljub temu pa je referat vzbudil precej zagreto debato, v katero sta posegla predstavnika Slovenije kot tudi številni člani kongresa. Da bi slovenska skupnost v Kanadi dosegla sproščene in koristne meddruštvene odnose, bi bilo potrebno vzpostaviti resnični dialog, ki bi slonel na domiselnosti pri usklajevanju različnih

stališč. Dialog bo gotovo najuspešnejše sredstvo pri ustvarjanju skupinskega sodelovanja. Te odprte razgovore si KSK resnično želi.

Na kulturnem programu v veliki dvorani sta nastopili dve pomembni slovenski osebnosti iz Slovenije in sicer akademik dr. Kajetan Gantar in mednarodno znana slovenska sopranistka Alenka Gotar. Akademik dr. K. Gantar je govoril na temo "Slovenščina pred izzivi tretjega tisočletja". Ker sodimo, da je bil njegov slavnostni govor nadvse pomemben za celoten slovenski "jutrišnji dan", je govor v celoti priobčen v tem Glasilu. Pri KSK tudi menimo, da iz njegovega govora izhaja sporočilo in opozorilo tudi za nas, slovenske rojake v Kanadi.

V glasbenem delu programa nam je sopranistka mariborske opere gdč. Alenka Gotar predvajala na izredni umetniški ravni samospeve slovenskih skladateljev in operne arije iz svetovne operne zakladnice. Njen nastop in njeno glasovno dovršenost so gledalci z navdušenjem pozdravljali, vendar pa so na drugi strani bili delno razočarani, ker ni zapela njene najljubše pesmi "Cvetje z juga".

Na klavir je sopranistko spremljala mlada, izredno umetniško nadarjena slovenska pianistka iz Toronta, gdč. Nastazija Žibrat. Kulturni program večera je brezhibno vodila ga. Tjaša Škof. Po kulturni prireditvi so bili vsi prisotni povabljeni k zakuski.

Sopranistka Alenka Gotar in Nastazija Žibrat

Slovenska bibliografija za Kanado 1832-2007

dr. France Habjan

Slovenska knjižnica Dušana Černeteta v Trstu je pred nekaj meseci izdala dragoceno slovensko knjižno delo, Slovensko bibliografijo za Kanado. Knjižnica je poimenovana po znanem slovenskem časnikarju v Trstu in Gorici Dušanu Černetu. Leta 1985 je tržaška literarna revija Mladika v svojem uvodniku omenila vzpostavitev omenjene knjižnice in da bo njen glavni namen zbiranje, pripravljanje in izdajanje pisnega gradiva za najrazličnejše bibliografije v slovenskem zamejstvu in med slovenskimi rojaki po svetu, predvsem tam, kjer so rojaki zbrani v večjih skupnostih. Černetova knjižnica je do sedaj zbrala in izdala popis slovenske periodike v Italiji v letih 1945-1980 in popis slovenskega periodičnega tiska v Argentini in sicer v dveh delih. Leta 2000 je knjižnica zbrala in izdala slovensko bibliografsko gradivo v Veliki Britaniji.

V kanadsko slovensko bibliografsko gradivo so vključene poleg slovenskih knjižnih in periodičnih izdaj tiskanih v Kanadi tudi stvaritve slovenskih ustvarjalcev, živečih v Kanadi, ki so jih napisali in izdali v angleščini ali v francoščini. V tokratni izdaji popisa so vključeni tudi prevodi slovenskih del v Kanadi od leta 1832 do 2007. Kanadski popis gradiva zajema spise zgodnjih datumov, ki v glavnem opisujejo Baragovo delo med ameriškimi in kanadskimi Indijanci.

Dragocena Slovenska bibliografija za Kanado obsega skoraj 550 enot in sicer 77 časopisov in okoli 500 brošur in knjig. Vodja Černetove knjižnice, urednik gospod Marjan Perot je s sodelavko gospo Lučko Kremžar ustvaril to pomembno delo, ki ni samo znak strokovnosti in požrtvovalnosti slovenskega kulturnega jedra okoli revije Mladika v

Trstu, ampak je tudi znak živega slovenskega kulturnega ustvarjanja. Bibliografija je in bo v ponos ne samo slovenski skupnosti v Kanadi, ampak celotnemu slovenskemu kulturnemu naprezanju.

Urednik je dal v popisu velik poudarek na slovensko kulturno žarišče v Torontu, ki se osredotoča okoli slovenskih župnijskih centrov, kjer je ob dobro organiziranih skupnostih tudi kulturno ustvarjanje. Poleg torontskega žarišča je v popisu prikazana zapisana slovenska beseda iz Vancouvra na Pacifiku, iz Hamiltona, iz Winnipega in iz Montreala. Vsebuje pa tudi nekaj enot iz severozahodne Kanade.

Knjiga je strokovno urejena in človeka že na prvi pogled privlačijo platnice, ki na zunaj predstavljajo odtise zbranih knjig in brošur bibliografije. Knjiga je razdeljena na dva dela. V prvem delu vsebuje zahvalni seznam 50 zbiralcem gradiva in podatkov, seznam priročnikov, seznam knjižnic in ustanov ter kratice, v drugem delu pa so nanizane serijske publikacije, knjige in brošure od 1832 do 1945 ter knjige in brošure od 1945 do 2007. Kdorkoli bo knjigo vzel v roke, bo prijetno presenečen, ko bo opazil, koliko znanstvenih del so ustvarili slovenski znanstveniki in izobraženci v Kanadi. Spremno besedo je knjigi napisal knjižničar in urednik g. Marjan Perot, besedo bibliografiji na pot pa je dodal znani časnikar v Trstu g. Ivo Jevnikar.

Slovenska bibliografija za Kanado je znak velike požrtvovalnosti in ljubezni slovenskih kulturnih delavcev onkraj oceana v Trstu do nas, izseljencev v Kanadi, hkrati pa je tudi poklon slovenski kulturni ustvarjalnosti v Kanadi.

Dar življenja

Cvetka Kocjančič

Tisti dan, ko nam je zdravnik povedal, da samo presaditev jeter lahko reši Lojzetu življenje, se nam je skoraj zrušil svet pod nogami. Ne zgolj zaradi tega, ker je to zelo težka in komplicirana operacija in ker mora biti bolnik sicer dovolj zdrav, da jo prestane, ampak predvsem zaradi tega, ker je čakalna doba tako dolga, da skoraj dvajset odstotkov bolnikov, ki čakajo na presaditev organov, operacije ne dočaka.

John Plut, prvi Slovenec, ki so mu pred enajstimi leti presadili jetra v University Hospitalu v Londonu, Ontario, nam je takoj priskočil na pomoč z nasveti in spodbudami, še bolj vzpodbudno pa je bilo njegovo aktivno življenje vsa ta leta po operaciji. Njega si je Lojze postavil za vzgled, da ga po operaciji lahko čaka normalno življenje. Tudi tisti dan, ko mu je zdravnik v Richmond Hillu povedal, da se mu življenje izteka in da mogoče niti Velike noči ne bo dočakal, če ne bo dobil novih jeter, je Ivana iz bolnišnice poklical, da je slišal njegove tolažilne besede: »Ne skrbi, vse se bo uredilo! Tudi zate bodo dobili jetra. Londonska bolnišnica je odlična. V dobrih rokah si.«

Po čudnem naključju so Lojzeta prav tisto noč poklicali v London na operacijo.

Zasluge za to je imel v veliki meri Lojzetov specialist za jetra v Richmond Hillu, ki ga je poslal v Transplantacijski center v London, Ontario, ker je upal, da bo tam prišel poprej na vrsto za operacijo kot v Toronto General bolnišnici, in ki je kar naprej nadlegoval dr. Levstika, še

zlasti zadnji mesec, ko se je Lojzetu stanje drastično poslabšalo.

Dr. Levstik, sin slovenskih staršev iz Toronta, je kot hepatolog (specialist za jetra) član transplantacijskega tima. Ko je bil Lojze julija lani po temeljitih pregledih sprejet na spisek za transplantacijo jeter, je postal pacient dr. Levstika, kar je pomenilo, da je bil on tisti, ki je bil vedno na tekočem o Lojzetovem bolezenskem stanju in je

Lojze Kocjančič in dr. Levstik

dajal navodila zdravniku v Richmond Hillu. Vsakič, kadar je prišel Lojze k njemu na kontrolne preglede, je beseda nanesa tudi na njegovo slovensko poreklo, na kar je zelo ponosen. Dr. Levstik je odločal o Lojzetovi terapiji, o tem kdaj pride na vrsto za operacijo pa seveda ni mogel sam odločati, saj obstojajo določeni kriteriji, ki jih morajo vsi transplantacijski centri upoštevati. Poleg tega, da mora biti organ primerne velikosti in ustrezne krvne skupine je odločilno bolezensko stanje pacienta. Vsaka dokončna

odpoved jeter se konča s smrtjo, kajti za jetra ni nadomestne naprave, kot na primer dializa pri odpovedi delovanja ledvic, zato jetra najprej dobijo tisti, ki jih najbolj nujno potrebujejo, ne glede na čakalno dobo. Ker je vse več jetrnih bolnikov, ki jim samo presaditev lahko reši življenje, tudi ob povečanem številu darovalcev teh organov primanjkuje, čeprav se pravzaprav število darovalcev povečuje. Vzrok za to je, da sodoben način življenja povzroča čedalje več bolezni, ki povzročajo odpoved organov, kot srca, jeter, ledvic itd., po drugi strani pa boljše metode zdravljenja in boljša zdravila omogočajo mnogim bolnikom tako tvegane operacije. Za presajanje pridejo v poštev samo organi tistih darovalcev, ki umrejo v bolnišnici, in sicer, ko gre za možgansko smrt. Jetra so še posebej občutljiva in morajo biti presajena najkasneje v štiriindvajsetih urah.

V Kanadi obstoja 5 transplantacijskih centrov, ki med seboj sodelujejo, kadar gre za najbolj nujne primere, ko je kandidat za presaditev jeter že v bolnišnici in v zelo slabem stanju, ali celo v komi. Sicer pa so vsi kandidati za presaditev jeter glede na zdravstveno stanje razporejeni v štiri kategorije.

Lojze, ki je bil zadnja dva meseca skoraj vsak teden po nekaj dni v bolnišnici zaradi raznih komplikacij značilnih za končno stopnjo odpovedovanja jeter, je bil tokrat premeščen v tretjo kategorijo po nujnosti za presaditev in ko je 26. januarja Transplantacijski center v Londonu dobil njemu primerna jetra, so ga sredi noči poklicali na operacijo. Z rešilnim

avtomobilom so ga prepeljali iz York Central Hospitala v Richmond Hillu v London University Hospital, kjer so ga na oddelku za intenzivno nego pripravili za operacijo. Med tem časom so dostavili darovana jetra, baje iz Halifaxa, kot smo naknadno izvedeli po nekih drugih virih, in malo po dvanajsti uri se je začela 8-urna operacija. Ko smo čakali na izid operacije, smo se vsi zavedali, kako tvegana je, pa vendar smo bili nekam čudno veseli, da je do nje prišlo. Po devetih urah je prišel kirurg v čakalnico in povedal, da je operacija dobro uspela.

Lojze je ostal tri dni na oddelku za intenzivno nego, dan dlje kot so zdravniki

Lojze Kocjančič v Transplant Unit

predvidevali, predvsem zaradi tega, ker je bil pred operacijo v tako slabem stanju. Potem je bil premeščen v eno izmed dvanajstih sob na oddelku za transplantacije, kjer je bil pod skrbnim nadzorstvom transplantacijske ekipe, dokler ni po štirih tednih toliko okreval, da je lahko zapustil bolnišnico.

Na transplantacijski kliniki v Londonu še vedno skrbno nadzorujejo Lojzetove krvne izvide, da bi z minimalno dozo

imunosupresivnih zdravil preprečili odklonitev jeter in morebitne druge komplikacije. Tudi k dr. Levstiku še hodi na kontrolne preglede in iz srca mu je hvaležen, da ga je čudno naključje privedlo prav k njemu v zdravstveno oskrbo. Hvaležen je tudi vsem drugim zdravnikom in ostalemu osebju na oddelku za transplantacije za vso skrb in odlično zdravstveno nego.

Hvaležnosti, ki jo čuti do neznanega darovalca jeter, se ne da izraziti z besedami. Lahko jo samo občuti, in z njim vsi člani njegove družine, nekje v dnu srca, kjer tako nesebičen dar – dar življenja – spreobrača človeka v sami bitnosti. Nekdo mu je s svojo smrtjo podaril življenje!

Za tako nesebično darilo se je treba zahvaliti tudi Njemu, ki je skoraj pred dva tisoč leti oznanjal, da s smrtjo ni vsega konec.

Poleg Lojzeta Kocjančiča in Ivana Pluta so pred leti v Transplantacijskem centru v Londonu presadili jetra tudi mlademu Borisu Lukežiču, ki se je na svojem poročnem potovanju okužil z virusnim hepatitisom. Baje je tudi v Montrealu Slovenec, ki so mu presadili jetra. Koliko je drugih Slovencev v Kanadi s presajenimi organi, mi ni znano, vem pa, da mlad kanadski Slovenec v Torontu trenutno čaka na presaditev srca. Tudi dr. Levstik ni edini kanadski Slovenec, ki deluje na Transplantacijskem centru v Londonu, Ontario. Tam sem srečala tudi dr. Tonyja Jevnikarja, specialista za ledvice, ki je bil nedavno imenovan za so-direktorja transplantacijskega programa (Co-Director of the Multi-Organ Transplant Program) v London Health Sciences Centru. Je eden svetovnoznanih raziskovalcev na področju imunoterapije.

Na čakalnem spisku v Ontariu zadnjih 5 let

Leto	Ledvice	Jetra	Srce	Pljuča	Skupaj
2007	1155	357	39	54	1676
2006	1142	428	32	58	1745
2005	1236	355	33	42	1720
2004	1288	412	48	44	1857
2003	1438	347	40	43	1913

Število transplantacij v Ontariu

Leto	Ledvice	Jetra	Srce	Pljuča	Skupaj
2007	510	222	71	99	926
2006	474	213	77	83	875
2005	417	194	59	65	765
2004	389	203	56	62	727
2003	357	195	63	54	693

ITGIT – International Thank God It’s Thursday

stotnica Nataša Skubin

Častnice in častniki Slovenske vojske ter predstavniki Ministrstva za obrambo Republike Slovenije se že 10 let udeležujejo jezikovnega usposabljanja na Canadian Forces Language School (CFLS, Detachment Borden) v Canadian Forces Base Borden (CFB Borden) v provinci Ontario.

Vzporedno potekata dva tečaja in sicer kratki v trajanju 10 tednov in dolgi v trajanju 19 tednov. Vsako leto CFLS izvede po štiri kratke in dva dolga tečaja.

V času usposabljanja šola organizira mednarodni informativni dan, imenovan tudi ITGIT (International Thank God It’s Thursday), katerega nosilec so udeleženci dolgega, 19-tedenskega tečaja.

Tudi to leto so vse države udeleženke predstavile svojo državo ostalim udeležencem

na šolanju, zaposlenim v šoli, kanadskim častnikom in časticam, ki so zaposleni ali na usposabljanju v bazi Borden, ter gostom, ki jih povabijo udeleženci šolanja.

Na prvem daljšem tečaju v letu 2008, ki poteka od januarja do maja, je prisotnih 95 udeležencev iz 19 držav in sicer: Albanija (4), Bosna in Hercegovina (1), Bolgarija (5), Brazilija (3), Čile (3), Dominikanska republika (2), Estonija (5), Koreja (3), Latvija (5), Malezija (1), Makedonija (4), Mongolija (8), Paragvaj (2), Romunija (9), Rusija (15), Slovaška (5), Slovenija (4), Tajska (5) in Ukrajina (11).

Slušatelji iz večine držav so se v času priprav na ITGIT povezali s svojimi narodnimi skupnostmi v Kanadi. Slovencem v času usposabljanja, predvsem pa v

z leve proti desni: Miro Koršič, Jožica Smolič, Janez Lovšin, stot. Nataša Skubin, VVU XII.r Darko Čizman, Roman Kolar, Nataša Zver, Mitja Podkoritnik, pk. Martin Jugovec

času priprav in izvedbe ITGIT, pomaga g. Janez John Lovšin, ki že deset let nudi neposredno podporo slovenskim slušateljem. Z nesebično, prostovoljno in brezplačno dejavnostjo skrbi za povezave s slovenskimi društvi in slovenskimi izseljenci v Kanadi, ter izvaja prevoze in drugo oskrbo za slovenske slušatelje. Na ta način so pripadniki Slovenske vojske in Ministrstva za obrambo Republike Slovenije lahko neposredno seznanjeni s kulturnimi in drugimi značilnostmi Kanade, spoznavajo preteklost in sedanjost slovenskih izseljencev, njihovo skrb za ohranjanje slovenske kulture in ljubezni do domovine.

Poleg g. Lovšina so tokrat velikodušno prispevali h kulinaričnim dobrotam slovenske mize tudi g. Frank Dejak z ženo Angelo, g. Jože Pajnič z ženo Milko, g. Frank Galuf z ženo Mileno, g. Stane Pintarič z ženo Greto, g. Vinko Jankovič z ženo Milko, g. Miro Koršič z ženo Margaret, predvsem pa ga. Jožica Smolič s sinovoma Jožetom in Lojzetom.

Tako so s slovenske mize mamljivo vabili pršut, potica, kranjske klobase, prekmurska gibanica, krhki flancati, zavitki in druge slovenske dobrote, ki so privabile številne ljubitelje dobre hrane iz vsega sveta.

Večer so popestrili tudi prekrasni kulturni nastopi: folklorni skupini kanadskih Ukrajincev in Bolgarov, folklorni ženski trio predstavnic ruske skupnosti, Korejo pa je zastopala šola Teakwon-do(ja).

Za boljše razpoloženje vseh prisotnih sta dodatno poskrbela g. Lovšin in Dany Gregorič s svojima harmonikama in slovenskimi zimzelenimi narodno-zabavnimi melodijami. Po zaključku uradnega dela so slovenski slušatelji svoje goste povabili na klepet v dnevni prostor bivalnega dela, ki je minil ob prijetnem spoznavanju izseljencev s slušatelji in obratno. Razšli smo se ob topllem spoznanju, da ljubezen do domovine, slovenski jezik in običaji ostajajo živi tudi 7000 km od rodne dežele. Nova poznanstva in lepi spomini so obogatili naša srca za vedno.

Konzularne ure

Konzul Republike Slovenije Boris Jelovšek obvešča vse Slovence, da bo spored konzularnih ur v mesecu maju sledeč:

Montreal, v petek 9. maja od 17.45 do 20.00 ure v prostorih Slovenske misije

Toronto, v sredo 14. maja od 13.00 do 17.00 ure v prostorih Generalnega konzulata RS

Toronto, v sredo 28. maja od 13.00 do 17.00 ure v prostorih Generalnega konzulata RS

Hamilton, v četrtek 29. maja od 10.00 do 12.00 ure v prostorih Vile Slovenija

Prednost imajo slovenski državljani ali slovenski rojaki, ki si urejajo vpise v evidencah svoje Upravne enote (prebivališče, rojstvo, poroko, državljanstvo, smrt bližnjega sorodnika, vpis v evidenco volilne pravice).

Mladi glas in Planika

Plesni skupini Mladi glas in Planika sta 29. marca organizirali svoj letni banket v dvorani Brezmadežne. Nad 40 plesalcev je nastopilo v nabito polni dvorani in s svojim nastopom pokazali, da jim je mar slovenska tradicija in da so ponosni na svoje korenine.

Koncert iz naših krajev

Radio Slovenija je letos v svoj razvedrilni program z naslovom Koncert iz naših krajev vključil tudi kanadske Slovence. Ekipa 1. programa Radia Slovenija je snemala v južnem Ontariu dva koncerta

programa Tatjana Pirc, urednik in voditelj oddaje Koncert iz naših krajev Janez Dolinar ter tonska mojstra Miran Kazafura in Matjaž Culiberg, je iz Slovenije prispel tudi ansambel Veseli svatje, ki je obiskovalce

Ansambel Veseli svatje

in sicer, v soboto, 12. aprila v Slovenskem narodnem domu Lipa park v St. Catharinsu, v nedeljo, 13. aprila pa v dvorani Brezmadežne v Torontu. Snemanje koncertov je organiziral Vseslovenski kulturni odbor in še posebej radio Glas kanadskih Slovencev.

Z radijsko ekipo, v kateri so bili urednica Razvedrilnega programa Radia Slovenija Nataša Bolčina Žgavec, odgovorna urednica prvega

koncerta razveselil s pristno glasbo iz domovine. Preostali del glasbenih točk so prispevali tukajšnji talenti. Vmes sta Janez Dolinar in odgovorna urednica 1. programa Tatjana Pirc pokramljala z nekaterimi predstavniki slovenske skupnosti.

Radio Slovenija bo koncert predvajal 17. maja 2008 od 8h do 10h zvečer.

Generalni častni konzul J. Slobodnik, T. Pirc in J. Dolinar

Outstanding Financial Results Highlight Another Strong Year

At its 55th Annual General Meeting this past March 9th, Krek Slovenian Credit Union was pleased to report that it continued to perform well and met its objectives for 2007.

It had another strong year financially and finished ahead of the prior year on its financial performance goals.

- 1) Paid \$427,200 more to its members in the form of interest income;
- 2) Earned \$333,000 more from its investments;
- 3) Earned \$48,500 more from its loan portfolio;
- 4) Assets grew by 4.1% to \$77.3 million;
- 5) Total of \$13.2 million in mortgages and \$5.4 million in commercial loans were approved, an increase of 9.8% and 14.8% respectively,
- 6) There was no increase in administrative costs.

In his fifth address to the members as Chairman of the Board of Directors, William Logar stated that a new organizational structure had been implemented to ensure that we would be well positioned for continued growth.

The 2007 Annual Report highlighted our *Service Promise* to our members and the credit union's work within the community.

The credit union provided financial support to various cultural organizations, participated in fundraising campaigns as well as presented two annual scholarships. For more details, copies of the report are available at both offices.

The meeting was attended by more than 200 members who were treated to a warm meal and refreshments after the formal presentation.

The ongoing goal of our credit union is to continue to achieve higher asset and membership growth by providing a totally unique service experience to our members which they cannot receive at any other financial institution.

Chairman of the Board Mr. William Logar

Papež Benedikt XVI. v ZDA

Papež Benedikt XVI. je letos prvič obiskal ZDA, kamor je prispel v sredo, 16. aprila. Na prvem obisku papeža v Beli hiši po 29 letih se je pred domom ameriškega predsednika zbralo okoli 13.000 ljudi, ki so Benediktu XVI. zapeli za 81. rojstni dan. Po sprejemu v Beli hiši v Washingtonu se je v Nacionalnem svetišču bazilike brezmadežnega spočetja srečal s približno 300 ameriški škofi in jim v dolgem nagovoru podal vizijo ameriške katoliške cerkve, pri čemer je poudaril, da vera nikakor ne sme postati zgolj zasebna zadeva.

Papež je pohvalil vitalnost ameriške katoliške cerkve, obenem pa je izrazil skrb, da veliko katoličanov v takšni sekularni kulturi svoje vere ne živi v polnosti.

Naslednji dan je papež po maši na stadionu pred 45.000 verniki na vatikanskem veleposlaništvu nenapovedano sprejel manjšo skupino sedaj že odraslih žrtev spolnih zlorab duhovnikov in z njimi skupaj molil ter poslušal njihove izpovedi.

Papež je na sedežu ZN zbranim diplomatom sporočil, da je mednarodno sodelovanje za reševanje problemov v krizi, ker ima vzvode moči v rokah le nekaj mogočnih držav. Razložil je, da je spoštovanje človekovih pravic ključnega pomena za reševanje problemov, ki se jih z nasiljem ne da rešiti. Tisti, ki so izpostavljeni nasilju in izkoriščanju so po papeževih besedah potem bolj dojemljivi, da sami postanejo nasilni.

Benedikt XVI. je šele tretji papež v zgodovini, ki je govoril v ZN, kjer so mu pripravili sprejem s koncertom mladih glasbenikov in srečanje z osebjem svetovne

organizacije. Papež je skupaj z njimi molil za 42 civilnih uslužbencev ZN, ki so lani izgubili življenje v mirovni operacijah po svetu, za zaprtimi vrati pa se je srečal tudi z generalnim sekretarjem ZN Ban Ki Moonom.

V petek je po govoru v ZN v New Yorku kot prvi papež v zgodovini obiskal ameriško sinagogo. Kasneje je v nemški cerkvi St. Joseph vodil ekumensko mašo s predstavniki protestantskih in pravoslavnih ver.

V mašnem nagovoru za katoliške duhovnike in redovnike v Katedrali sv. Patrika v New Yorku je govoril o svetosti življenja.

V nedeljo je obiskal prizorišče terorističnih napadov na ZDA 11. septembra 2001, tako imenovani Ground zero, kjer sta nekoč stali stolpnici Svetovnega trgovinskega centra. Po maši na stadionu Yankees v Bronxu pa se je vrnil v Vatikan.

Ameriški verniki so bili z obiskom papeža Benedikta XVI. izredno zadovoljni, pozitivno pa so njegov obisk ocenili tudi novinarji in komentatorji ameriških medijev. Pričakovati je, da bo njegov obisk prispeval k bolj poglobljenemu duhovnemu življenju

Papež praznuje svoj rojstni dan v Washingtonu

Štupel in Štupla

Irma M. Ozbalt

»Greš pogledat telička?« me prijazno povabi ena Mavševih tet, Ivanka. Pri hiši sta dve teti, ženski srednjih let, zravnanih hrbtov in dobrih rjavih oči. Prišla sem po mleko, zdaj stojim v očrneli veži Mavševe kamnite hiše.

»Telička?«

»Ja, boš videla, kako je majhen in luštkan. Šele sinoči se je rodil, pa še kar skače po štali.«

»Teliček!«

Pa greva. Iz veže v kuhinjo iz kuhinje na gank, pa preko steptanega gnoja na s peskom posuto dvorišče. Štala je nizko, zidano poslopje. Stoji na robu dvorišča, blizu kozolca, toplarja. Mavševa domačija, trdna, zasidrana v vzpetino pod Golim vrhom.

V štali je toplo, čeprav se zunaj že spušča hlad jesenskega večera. Krav je šest. V kotu poleg težke rumenorjave čepi teliček.

»Najbrž je truden,« pravi teta, »saj je ves dan poskakoval in hodil za svojo mamo, da se napije mleka. No zdaj je sit, pa bo spal.«

Teliček je bel in svetlorjav, nad zaspanimi očmi ima črnorjav čop zvitih kodrov. Nič ni preplašen.

»Ga lahko pobožam?«

»Kar daj, bolj nalahno, da se kaj ne prestraši.«

Teliček je topel, mehak.

Nekaj zaropota. Kot da bi se kdo zadel ob steno hleva od zunaj.

Pogledam teto.

»Oh, to je Štupla,« pravi, »nič se ne boj, pri nas sta zdaj, ko bo zima, Štupel in ona. V

kamri ob štali. Copate delata, kot zmeraj, pa sta se najbrž zadela v zid s kakim stolom.«

»Pri vas sta zdaj? Za čez zimo?«

»Ja, nekam se morata spraviti, preden zapade sneg. Saj nam nista nič napoti.«

»Saj vem, da delata copate. Zadnjič jih je od Štuple kupila učiteljica Erna. Je prišla k nam v njih. Niso bile nič lepe, ampak Erna je rekla, da so tople in greš v njih lahko tudi na cesto.«

»Bi rada videla, kako jih delata?«

»O, ja, bi!«

Teta Ivanka nalahno poboža telička, potem pa se obrne in za nama trdno zapre vrata v štalo. Ko sva zunaj, zakliče proti prizidku:

»Sta doma?«

»Doma, doma!« Glas je prijazen, ženski, malo hripav. Na prag stopi majčkena, čokata ženica. Stara, zavita v debelo jopo. Na glavi ima ruto nedoločene barve, izpod katere gleda nekaj štrenastih sivo-rumenkastih las. A lica so rožnato razgreta in izza žičnatih okvirov naočnikov kukajo prijazne, majčkene oči. Sive.

»Bi pokazali punčki, kako delate copate?« Štupla se prijazno nasmehne in odrine vrata v prizidek: »Ja, kar pridita pogledat!«

V čumnati je mrak, že skoraj tema. Majhno, v štirikotnike razrezano okence je prašno, v kotičkih prepreženo s pajčevinami, od njega ne prihaja skoraj nič svetlobe. Pač pa čemi sredi težke, stare mize petrolejka, ki meče rumen krog luči na borno bivališče, ki je obenem delavnica. Na tleh ob mizi so kupi cunj, vsake vrste cunj.

»Dober večer, stric!« rečem.

Za mizo sedi Štupel, velik možak, prevelik za malo sobico. V naročju ima debel podplat za copate. V sivo-črne plasti starih, razrezanih klobukov je zabodel velikansko iglo, v katero je vdeta tanka vrvica. Preneha in se nasmehne, da se mu obraz razleze v prijazne gube in da se mu pod sivimi brki prikažejo močni, porumeneli zobje. Reče nič, le svoj mali črni klobuček si s čela potisne na tilnik.

»Ja, oče, daj no, pokaži punčki, kako delava copate, morda ji jih bo mama kupila.«

Štupla ponudi drugi stol teti Ivanki, a kar stojiva.

»Saj ne bova dolgo,« pravi teta, »kar vi sedite in pokažite, kako režete cunjje in iz njih delate copate. Imate kaj narejenih?«

»O, ja, imam, glajte!« Štupla je vsa podjetna, izpod mize potegne zaboj poln copat.

»Joj, koliko jih imate! Tele so lepe, žametne, tele imajo pa rdeče mašence na prstih,« jih jemljem v naročje, par za parom. Za velike črnikaste, moške, mi ni mar.

»Ja, pa povej mami, naj pride in kupi kaj zase in zate. Pa še za ata,« pravi Štupla in pomežikne. V očeh se ji je utrnilo nekaj svetlega, pričakovanju podobnega.

Štupel se le smehlja, ves v zadregi, in začne spet zabadati svojo debelo šivanko v napol izdelani podplat.

»So vama prinesli mleka?« vpraša teta Ivanka.

»Oh, so, Mavševa mama naju ne pozabijo,« zavzdihne Štupla.

»No, ja, zdaj pa greva. Punčka mora domov, da je ne bo strah, ko bo kmalu tema. Pa lahko noč!«

»Lahko noč,« odgovorita oba, Štupel in Štupla, on zahrkano, ker ne govori dosti.

»Bosta kar za zmeraj pri vas?« vprašam teto, ko sva že na dvorišču.

»Za zmeraj ne, najbrž pa vsaj čez zimo. Saj nimata kam iti, tam v štali pa je kar toplo, pa še gašperček smo jima postavili v kamro.«

»Kje sta pa doma?«

»Menda nikjer,« bolj zavzdihne kot odgovori teta.

V veži poberem kanglico z mlekom.

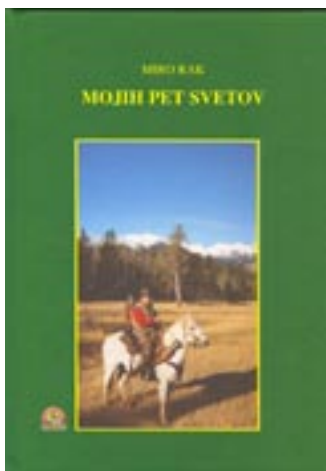
»Bom povedala mami, morda prideva jutri po copate.«

»Le, le,« pravi teta Ivanka. Nekam se je zamislila.

Štupel in Štupla sta umrla sredi vojne. Oba naenkrat. Ubili so ju nekje v hosti. Kdo? Nikoli mi ni znal nihče nič povedati. Ker sta hodila po vaseh nabirat stare cunjje? Ker sta bila reveža? Zato, ker sta delala copate, prav gotovo ne.

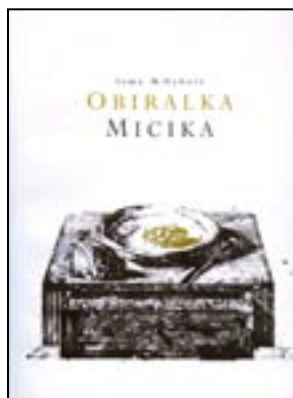
Nove knjige

Miro Rak: **Mojih pet svetov**

Miro Rak v svoji nadvse zanimivi knjigi z naslovom *Mojih pet svetov* na svojski način opisuje dogodivščine, ki so se mu pripetile na lovih na različne živali v petih delih sveta. Od svojih rojstnih Vevč pri Ljubljani nas pisatelj popelje preko Kanade in Afrike v Pamirsko gorovje v Aziji. Knjiga je trdo vezana, vsebuje nešteto barvnih slik in bo za marsikoga zanimivo branje. Morda bo v njej zasledil ime prijatelja, ki je z Mirotom delil lovsko strast, živo opisovanje narave pa bo tudi nelovce obogatilo za mnoga čuda tega sveta, ki jih je Miro doživljal na edinstven način.

Čeprav so bile številne zgodbe že poprej objavljene, je bila Mirotova največja želja, da bi izšle tudi v knjigi, a ga je smrt prehitela. To željo mu je posmrtno uresničila soproga Tilka Rak, ki je poskrbela za založbo in izdajo, uredila pa jo je Milica Trebše-Štolfa. Knjiga je bila tiskana v Ljubljani, kjer za distribucijo skrbi podjetje Racoon. Knjigo v Torontu lahko kupite na obeh slovenskih bankah, naročite pa jo lahko tudi po telefonu na številki 416-987-3804.

Irma M. Ožbalt: **Obiralka Micika**

Slovenska pisateljica Irma M. Ožbalt, ki smo je pred nekaj meseci podrobneje predstavili v Glasilu, nas je letos ponovno presenetila z novo knjigo. Njeno novelo *Obiralka Micika* je izdal Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec.

Zgodba, ki tako nazorno opisuje obiranje hmelja v Savinjski dolini, bo vsekakor zanimiva za Savinjčane, pa tudi za tiste, ki so iz raznih predelov Slovenije hodili na sezonsko delo v Savinjsko dolino, ki je s svojimi nasadi hmelja včasih izgledala še bolj idilična kot danes. Prav gotovo je tudi med slovenskimi izseljenci veliko takih, ki jih je revščina najprej prisilila na sezonsko delo v Savinjsko dolino, pozneje pa v daljni širni svet. Knjiga vsebuje tudi angleški prevod novele (*Micika - The Hop Picker*), ki ga je avtorica sama oskrbela. Tema je avtorici dobro poznana, saj je svojo rano mladost, do končane gimnazije, z družino preživela v Šempetru v Savinjski dolini. Zgodbo še zlasti odlikuje slikovit jezik, s katerim se ponaša tudi vse drugo pisanje te avtorice, ki je že v Sloveniji doštudirala slavistiko in jo še po toliko letih bivanja v tujini močno skrbi usoda pristne slovenske besede.

Slovenski hokejisti prihajajo v Halifax

Denis Majzelj

Letos bo Kanada gostila svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. Letošnje prvenstvo je toliko bolj pomembno tudi zato, ker Mednarodna hokejska zveza letos praznuje 100. obletnico svojega obstoja. Tega prestižnega tekmovanja se bodo udeležili tudi slovenski hokejisti.

O začetkih hokeja na Slovenskem, o pripravljenosti naše reprezentance in o naših letošnjih nasprotnikih sem se pogovarjal s častnim predsednikom HZS gospodom Ernestom Aljančičem, ki mi je povedal, da je bil začetnik hokeja na ledu v Sloveniji pravzaprav ing. Stanko Bloudek, sicer znan po skakalnicah v Planici. Do osamosvojitve je slovenski hokej deloval v okviru Jugoslovanske zveze in tam požel prve uspehe.

Po razpadu jugoslovanske države in oblikovanju HZS je bila slednja pred težko

nalogo organiziranja tekmovalnega prostora in za začetek predvsem potrditve s strani mednarodne hokejske zveze.

Jeseni 1992 so slovenska moštva nastopala v »Alpski ligi«, ves čas pa tudi v slovenski ligi. Tekmovanje v slovenski ligi je potekalo in tako je tudi danes v večnem rivalstvu med Olimpijo in Jesenicami. Danes naša dva najmočnejša kluba nastopata skupaj z Avstrijci v ligi Ebel. Glede na to, da je Slovenija majhna, da ima relativno malo hokejskih dvoran in vsega skupaj le nekaj 120 registriranih hokejistov, je igranje na svetovnem prvenstvu skupine A izjemen dosežek.

V Kanadi Slovenijo najprej čaka obračun z domačini nato pa še z ZDA in Latvijo. V slovenskih vrstah bo stal tudi Anže Kopitar, sicer zvezdnik NHL lige.

Glede uspeha na svetovnem prvenstvu

Ernest Aljančič in Denis Majzelj

je gospod Aljančič velik optimist, saj Slovenija še ni imela tako močnega moštva. Cilj slovenske reprezentance je, če nič drugega, da ostane v elitni družbi šestnajstih najmočnejših reprezentanc.

Največji optimisti, med katerimi sem tudi jaz, pa si želimo seveda medalje. Leta 1966 je bilo SP v Ljubljani; Kanada je takrat osvojila bron. Lepo bi bilo, če bi bilo letos obratno. Slovenci tretji na kanadskih tleh? Sanje so zastonj, mar ne?

Vsesloveski kulturni odbor

770 Brown's Line, Toronto, ON. M8W 3W2

Oglejte si našo spletno stran

www.theslovenian.com

Poslušajte Glas kanadskih Slovencev

vsako nedeljo ob 5h do 6h zvečer

v Torontu in okolici na valovni dolžini 100.7 FM,
drugod po svetu pa nas lahko slišite po Internetu
na spletni strani www.chinradio.com/fm1007.html

Čestitke in oglase za radijsko oddajo Glas kanadskih Slovencev naročite pri:

Mileni Soršak 905-276-7258, Milici Muhič 905-274-6782,

Mariji Jevnišek 905-461-9818, Franku Novak 905-561-1944,

lahko pa tudi naročite in plačate v *Informacijskem centru* na 770 Brown's Line, Toronto, ob četrkih med 6. in 8. uro zvečer in ob sobotah med 9. in 12. uro dopoldne.

Naročnino za dvomesečnik Glasilo kanadskih Slovencev pa lahko naročite pri Franku Brence po telefonu: 416-281-6794 ali po e-mailu - fbrence@aol.com

Obvestilo za slovenske državljane

Novosti, ki se nanašajo na pridobitev slovenskega državljanstva in na dolžnosti slovenskih državljanov, ki bivajo v tujini.

Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije (MNZ RS) sporoča državljanom RS v tujini določene novosti, ki se nanašajo na pridobitev državljanstva RS, ter na določene dolžnosti, kot so: obveznost sporočanja prijave, odjave in spremembe stalnega prebivališča v povezavi z evidenco volilne pravice, ter sporočanja matičnih dejstev, kot je sklenitev zakonske zveze, razveza, rojstvo otroka, smrt družinskega člana...

Postopek pridobitve državljanstva Republike Slovenije

Pridobitev državljanstva po rodu

Državljanstvo Republike Slovenije po rodu pridobi otrok:

1. če sta ob njegovem rojstvu oče in mati državljana Republike Slovenije;
2. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, otrok pa je rojen v Republiki Sloveniji;
3. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, drugi pa je neznan ali je neznanega državljanstva ali je brez njega, otrok pa je rojen v tujini.

V primeru 1. in 3. točke je potrebno o rojstvu otroka obvestiti upravno enoto, v primeru 2. točke pa je državljanstvo Republike Slovenije avtomatično vpisano ob vpisu rojstva v matični register. Vlogo za naknadni vpis rojstva otroka v matični register lahko vložite preko diplomatsko-konzularnega

predstavništva RS.

Priglasitev

V tujini rojen otrok, katerega eden od staršev je ob njegovem rojstvu državljan Republike Slovenije, drugi pa je tuj državljan, pridobi državljanstvo Republike Slovenije po rodu, če je do dopolnjenega 18. leta starosti priglašen kot državljan Republike Slovenije ali če se do dopolnjenega 18. leta starosti za stalno naseli v Republiki Sloveniji s tistim od staršev, ki je državljan Republike Slovenije.

Otroka priglasijo tisti od staršev, ki je državljan Republike Slovenije.

Oseba, starejša od 18 let, lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če do dopolnjenega 36. leta starosti da izjavo, da se priglašuje kot državljan Republike Slovenije, če izpolnjuje naslednja pogoja:

- da je od njenega rojstva do dane izjave eden od staršev državljan Republike Slovenije oziroma je bil državljan Republike Slovenije do smrti, če je umrl pred dano izjavo;
- da ji po dopolnjenem 18. letu starosti državljanstvo Republike Slovenije ni prenehalo na podlagi odpusta, odreka ali odvzema.

Izjavo o priglasitvi se lahko vloži na vseh diplomatsko-konzularnih predstavništvih RS, Ministrstvu za notranje zadeve ali na vseh upravnih enotah.

Ugotovitev državljanstva

Oseba, katera meni, da je državljanica Republike Slovenije, vendar njeno državljanstvo ni vpisano v matičnem registru, lahko vloži

vlogo za ugotovitev njenega državljanstva. Upravna enota je dolžna na vlogo osebe izdati ugotovitveno odločbo. Vloga za ugotovitev državljanstva se lahko vloži na vseh diplomatsko-konzularnih predstavništvih RS ali upravnih enotah.

Postopek pridobitve državljanstva po izredni naturalizaciji

Pridobitev državljanstva Republike Slovenije po izredni naturalizaciji je možna, če to iz nacionalnih razlogov koristi državi Republiki Sloveniji. Z zadnjo spremembo Zakona o državljanstvu Republike Slovenije v decembru 2006 je zakon omogočil osebam, ki uveljavljajo nacionalne razloge, pridobitev državljanstva še pod olajšanimi pogoji, saj je kot potreben pogoj za pridobitev državljanstva odpravil pogoj zagotovljenih sredstev za preživljanje, oseba pa je dolžna priložiti dokaz o poravnanih davčnih obveznostih samo v primeru, če je dolžna plačevati davke v Republiki Sloveniji.

Izredna naturalizacija iz nacionalnih razlogov je možna, če je prosilec slovenski izseljenec oziroma njegov potomec do četrtega kolena v ravni vrsti ali pripadnik avtohtone slovenske narodne skupnosti v zamejstvu, ki izkaže aktivno vez z Republiko Slovenijo oziroma aktivno večletno delovanje v slovenskih društvih, šolah slovenskega jezika ali slovenskih izseljenskih, zdomskih ali manjšinskih organizacijah (ali je bil odpuščen iz slovenskega državljanstva zaradi razumljivih razlogov in ponovno prosi za sprejem v slovensko državljanstvo).

OBRAZEC za vlogo po izredni naturalizaciji se lahko dobi na naslovu:

<http://e-uprava.gov.si/storitve/pridobiVlogo.esju?id=263>. Obrazec se lahko dobi tudi na vseh diplomatsko-konzularnih predstavništvih RS, na Ministrstvu za notranje zadeve ali upravnih enotah, kjer lahko izpolnjeno vlogo, skupaj s predloženimi dokazili, vložite. Pri vložitvi vloge za pridobitev državljanstva po izredni naturalizaciji ni starostne omejitve.

Vodenje matičnih dejstev in sprememb osebne statusa državljanov Republike Slovenije v matičnem registru

Zaradi zakonske obveze vodenja osebne statusa državljanov Republike Slovenije so državljani, ki živijo v tujini, dolžni neposredno ali preko pristojnega DKP Republike Slovenije ažurno obveščati pristojne organe v Republiki Sloveniji o vseh spremembah osebnih stanj, izvršenih v tujini (npr: sklenitev zakonske zveze, razveza, rojstvo otroka, smrt družinskega člana, itd).

Vpis dejstev, ki so se državljanom Republike Slovenije dogodila v tujini+

Matična dejstva, nastala v tujini se v Republiki Sloveniji vpišejo v matični register na podlagi izpiska (javne listine) tujega organa. Izpisek mora biti overjen in preveden v slovenski jezik, tuje sodne odločbe pa mora potrditi tudi sodišče v Republiki Sloveniji.

Osebno ime

Državljan Republike Slovenije lahko veljavno spremeni osebno ime le v RS, v skladu z zakonom, ki v Republiki Sloveniji ureja to področje. Če državljani spremeni osebno ime v državi, katere državljanstvo

ima poleg slovenskega, se ta sprememba v Republiki Sloveniji ne upošteva in jo v RS ni mogoče vpisati v uradne evidence, kar pomeni, da se osebni dokumenti, izdani v Republiki Sloveniji, ne bodo glasili na to osebno ime.

V primeru, ko državljan RS spremeni priimek s sklenitvijo zakonske zveze, mora biti iz izpiska tujega organa razviden nov priimek, ki ga državljan uporablja. Če je priimek sestavljen iz več kot dveh besed, pa mora podati tudi izjavo o izbiri priimka za pravni promet. Na ta priimek mu bodo, na njegovo zahtevo izdani tudi osebni dokumenti v RS.

Vodenje podatkov o prebivališču v Registru stalnega prebivalstva

MNZ RS in drugi pristojni organi vodijo register stalnega prebivalstva zaradi zagotovitve pregleda nad stanjem in gibanjem prebivalstva. Podatki za vodenje te evidence se zbirajo neposredno od posameznika, na katerega se podatki nanašajo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov in evidenc, ki jih na podlagi zakonov vodijo in upravljajo pristojni organi.

Na podlagi Zakona o prijavi prebivališča je dolžnost posameznika, da prijavi stalno prebivališče in spremembo naslova stanovanja, odjavi stalno prebivališče, če se za stalno odseli z območja Republike Slovenije, prijavi začasni odhod z območja Republike Slovenije, ki traja več kot tri mesece. Posameznike mlajše od 18. let ter posameznike, ki niso poslovno sposobni, morajo prijaviti oziroma odjaviti

starši ali skrbniki, oziroma tisti, pri katerih stalno prebiva.

Spremembo naslova stanovanja v tujini državljani RS lahko prijavijo na diplomatsko konzularnem predstavništvu RS v tujini ali na upravni enoti v domovini, na predpisanem obrazcu, ki ga pridobijo pri uradni osebi ali na Državnem portalu Republike Slovenije - elektronski naslov: <http://e-uprava.gov.si/e-uprava/>.

Dosledno sporočanje spremembe prebivališča je izrednega pomena za ažurno vodenje registra stalnega prebivalstva, v katerem se vodi tudi evidenca volilne pravice.

Na podlagi Zakona o evidenci volilne pravice se v evidenco volilne pravice vpiše vsakega državljana RS, ki je dopolnil 18. let starosti in mu ni bila odvzeta volilna pravica.

Državljana RS, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in še ni vpisan v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se vpiše v evidenco volilne pravice na podlagi njegove zahteve ali po uradni dolžnosti upravnega organa, če razpolaga s podatki, ki so potrebni za vpis v evidenco volilne pravice. Ti podatki so: ime, priimek, spol, datum rojstva, državljanstvo, podatki o zadnjem stalnem prebivališču državljana ali enega od staršev v Republiki Sloveniji.

MNZ si prizadeva, da se za vse državljane RS, ki nimajo stalnega prebivališča v RS, vzpostavi ažurna evidenca volilne pravice, za to pa potrebuje popoln naslov stalnega prebivališča, poštno številko ter naslov za

uresničevanje volilne pravice, ki je zadnji stalni naslov državljan v Republiki Sloveniji. Če državljan RS tega ni imel, se določi naslov zadnjega stalnega prebivališča matere ali očeta. Če tudi tega naslova ni, državljan RS sam izjavi, v kateri volilni enoti in volilnem okraju v Republiki Sloveniji bo uresničeval volilno pravico.

Interes MNZ RS, MZZ RS in upravnih enot v Republiki Sloveniji je, da se vzpostavi točna in popolna evidenca, zato poziva

državljan RS, da se čim prej oglasijo na najbližjem predstavništvu RS, da skladno z določbami Zakona o prijavi prebivališča sporočijo morebitno spremembo naslova stalnega prebivališča kakor tudi podatke o naslovu za uresničevanje volilne pravice.

Vsa dodatna vprašanja lahko zastavite na elektronski naslov: drzavljanstvo-dunz.mnz@gov.si, na katera vam bo odgovorilo MNZ RS.

Delo Kanadske slovenske gospodarske zbornice

*Joe Cestnik, Tony Jalovec
zadaj: Michael Luzar,
Justin Žigante, Anton Marolt, John Recelj*

Kanadska slovenska gospodarska zbornica se je letos povezala z Evropsko-kanadsko gospodarsko zbornico, kar omogoča članom vpogled v delo drugih evropskih gospodarskih zbornic v Kanadi in povezavo med poslovneži drugih evropskih etničnih gospodarskih zbornic.

Februarja letos je Slovenska gospodarska zbornica organizirala srečanje poslovnežev Evropske gospodarske zbornice iz Toronta, ki se ga je udeležilo okoli stopetdeset oseb. Člani Kanadske slovenske gospodarske zbornice naprošajo svoje člane, da čimprej poravnajo naročnino in da sodelujejo pri prireditvah, ki jih Zbornica organizira. Še posebej vas vabijo na turnir v golfu, ki bo 26. julija 2008. Zaključek turnirja in podelitev trofej bo na letovišču Holiday Gardens, kjer bo tisti dan radijski piknik, ki ga bo v sodelovanju z društvom Holiday Gardens organiziral VSKO.

Obiski pri Ivanu Cankarju

Miloš Zajc

Ivan Cankar

Slovinci se bomo posebno to leto, ob devetdesetletnici njegove smrti, spominjali največjega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja (1876-1918). Njegova dela so bila prevedena v več tujih jezikov, med drugimi jeziki tudi v angleščino (Hlapec

Jernej in njegova pravica - *The Bailiff Yerney and his Rights*, Podobe iz sanj – *Dream Visions* in Hiša Marije Pomočnice – *The House of Our Lady Help of Christians*). Ni moj namen, niti nisem sposoben pisati o Cankarju kot pisatelju, pač pa bi hotel povedati nekaj osebnega, ki me indirektno zadeva.

Kot mlad dijak v Ljubljani, v času, ko je bila Slovenija še pod Avstrijo, je namreč moj pokojni oče Milan Zajc (1898-1971) od leta 1913 do 1916, skupaj z dvema sošolcema - Jankom Drnovškom in Jankom Omahnom - obiskoval Cankarja, ki je takrat živel na Rožniku pri Ljubljani, kjer je užival gostoljubnost lastnikov gostilne, v kateri je

našel svoj drugi dom. Tam se danes nahaja Cankarjeva spominska soba.

Eden od treh dijakov, Janko Omahen, je opisal te dogodke v knjigi *Obiski pri Ivanu Cankarju* (Založba Obzorja, Maribor, 1969). "Bili smo", piše "zvesti bralci Cankarjevih knjig in vsake njegove črtice, ki je izšla tiste čase". In tako so se odločili, da bi šli eno pozno popoldne na Rožnik do Cankarja samega; da bi se seznanili z njim in da bi ga "poslušali predano in z vso spoštljivo pobožnostjo kot velikega gospoda našega naroda."

Drugi dan so se proti večeru odpravili na Rožnik, seveda peš, po stari poti in potem skozi gozd naravnost proti cerkvi. Prvo srečanje s Cankarjem v glavni sobi gostilne se je tako uresničilo.

O tem prvem srečanju je Omahen zapisal: "Po vrsti nas je pogledal, kakor da vidi vso našo veliko srčno željo, ki se prav ta hip izpolnjuje, in vprašal: Vi se bi radi z menoj seznali? Jaz sem Ivan Cankar."

Moj oče je v knjigi takole opisan: "Milan Zajc, eden od naše trojice, doma iz Trnovega pri Ilirski Bistrici, slok, bister fant pokončne držje, je bil tiste vrste dijak, ki se je zavedal, da nosi vse svoje znanje vedno s seboj."

Cankarjeva spominska soba

O tem prvem srečanju mi je oče mnogo govoril. Pravil je, da se jim je drugi dan zdelo, da so bile vse skupaj le prelepe sanje.

Obiski so se tedensko ponavljali skoraj tri leta. O čemu se je odrasel Cankar pogovarjal s tremi mladimi študenti? Prvo o Rožniku, za njega mirno in prijetno okolje, ki mu je dalo možnost, da se je lahko posvetil pisanju. Malokdaj je omenil lastna literarna dela, rajši je govoril o človeških odnosih, o umetnosti, o socialnih razlikah takratne družbe in o politiki. Občudoval je svojo domovino in večkrat je prosil fante, naj mu zapojejo kakšno narodno pesem.

V tistem času se je mnogo govorilo in debatiralo, posebno med mladino, o političnem in kulturnem zedinjenju vseh Jugoslovanov. Zanimivo je, kakor pripoveduje J. Omahen v svoji knjigi, da Cankar za kompletno zedinjenje ni bil in se je glede tega baje takole izrazil: “Politično zedinjenje, na vsak način. O tem ni debate! Vendar, kulturno, ne! Našo lepo, veliko Slovenijo pa bomo pri tem združenju kar ogradili z visokim zidom, iz samega kamna sestavljenim. In bela Ljubljana bo njeno glavno mesto z vsem svojim žarom in močjo!”

V zaključku citiram iz Omahrove knjige del pisma, ki ga je moj oče napisal o obiskih pri Cankarju in kaj so zanj ti obiski pomenili:

“Večkrat sem v svojem življenju razmišljal o tistih naših davnih, pa tako lepih in koristnih srečanjih s Cankarjem. Vedno se mi je zdelo, da se je Cankar ravno pred nami tremi pokazal precej drugačen kot pred večino drugih ljudi. Vedno sem imel vtis, da se je edino pred nami iz vsega srca sprostil,

ker je v nas videl mlade idealne fante, ki so ga imeli radi, ga občudovali brez predsodka starejših ljudi, ga spoštovali brezpogojno takega, kakršen je bil. Gotovo se je zavedal, da se mu pred nami tudi v kakšnem nerodnem položaju ni treba ničesar bati. Zato je toliko in tako odkrito in sproščeno govoril z nami kot najbrže z nikomer drugim. Niso važna imena nas treh, ki smo velikega mojstra tako dobro poznali in mu bili občudovalci, učenci in prijatelji. Po tvoji zaslugi, Janko, je tu ostala za slovensko ljudstvo in za literarne zgodovinarje neka podoba Cankarja, ki bi sicer ostala neznana. To bi bila velika škoda. In škoda bi bila tudi za vsak spomin, ki bi šel v pozabo.”

Pomlad prihaja

Martin Polanič

Proč odhaja starka zima,
tu in tam pokaže še zobe,
ker pomlad kot dekle mlado
v deželo našo gre.

Ptice že veselo žvrgolijo,
južni veter zadnji sneg topi,
sončni žarki zemljo božajo, sušijo,
pomladi vse se prerodi.

Živa bitja radost zdaj prešinja,
sliši se vreščanje, smeh otrok,
pomladno cvetje trate že pregrinja,
življenje novo se budi povsod.

Andra Pollak – ontarijska vrhovna sodnica

Andra Pollak

Letos, 20. februarja je bila naša rojakinja Andra Pollak, hčerka Marije Ahačič-Pollak, imenovana za ontarijsko vrhovno sodnico. Prezela je mesto sodnice Glorie J. Epstein, ki je bila premeščena na pritožno sodišče.

Andra Pollak je končala študij prava na Osgode Hall Law School leta 1981, pred tem pa je med letoma 1976 in 1978 študirala pravo na McGill Univerzi v Montrealu, v letih 1978 in 1979 pa ekonomijo na

McMaster univerzi v Hamiltonu. Odvetniški izpit je opravila leta 1983. Pred visokim imenovanjem je bila zaposlena najprej pri firmi Stikeman Elliott (od 1976-1999), potem pa še pri Genest Murray (1999-2000) and Davis & Company (od leta 2000 do letos), kjer si je pridobila veliko izkušenj, še zlasti na področju zakonov, ki se nanašajo na delo in delavska razmerja. Z njeno zaposlitvijo na Ontarijskem vrhovnem sodišču pa je leto dobilo še eno sodnico, ki tekoče obvlada angleščino in francoščino.

Andra Pollak je članica uglednih poslovnih združenj kot Association des juristes d'expression française de l'Ontario, Canadian Bar Association in Law Society of Upper Canada.

Andri Pollak k temu pomembnemu imenovanju tudi Slovenska skupnost v Torontu iskreno čestita.

Obvestila o prireditvah v Sloveniji

Združenje Slovenska izseljenska matica bo 6. julija na gradu Kromberk v Novi Gorici organizirala tradicionalni izseljenski piknik "Srečanje v moji deželi". Na prireditvi bodo nastopili pevski zbori iz zamejstva in sveta. Prireditev bo vodil Boris Kopitar. Na Srečanju se bodo predstavili tudi mojstri domače obrti.

Naš rojak Vladimir Urbanc bo 9. junija letos slovesno poklonil Narodni

galeriji v Ljubljani Jamovo umetniško sliko Belokrajinka. Ob tej priložnosti vabi kanadske Slovence, ki se bodo tisti čas mudili na obisku v Sloveniji, da se udeležijo sprejema ob priložnosti predaje slike.

Ljubitelje Avsenikove glasbe obveščamo, da se bodo v Avsenikovi gostilni v Begunjah v mesecu avgustu vršile številne zabave in glasbeni festivali, na katerih bodo tudi med tednom nastopali znani slovenski ansambli.

Novice

Nov slovenski zakon o cestah - Prometno ministrstvo RS pripravlja nov zakon o javnih cestah, v katerem med drugim uvaja tudi t.i. cestninske nadzornike, ki bodo lahko pregledovali, če imajo vozniki predpisane vinjete, in jim tudi izrekli kazen. Če bo zakon sprejet, bo kazen za vožnjo brez vinjete lahko tudi do 1.200 evrov. Poleg cestninskih nadzornikov, ki bodo za delo ustrezno usposobljeni, bodo nadzor nad uporabo vinjet opravljali tudi cariniki, policisti in prometni inšpektorji.

Carinski nadzorniki bodo lahko izdajali plačilne naloge za storjene prekrške, od voznika bodo lahko zahtevali, da pokaže prometno in vozniško dovoljenje, iz prometa bodo lahko izločili vozilo brez vinjete ali plačane cestnine, vozniku bodo lahko preprečili nadaljnjo vožnjo.

Denar od pobranih kazni pa ne bo šel v državni proračun, ampak bo namenjen za financiranje upravljanja cest.

Nov slovenski kazenski zakonik – V Sloveniji je v pripravi nov kazenski zakonik, ki bo spremenil več kot polovico zdajšnjega in uvedel številne novosti, med drugim tudi dosmrtni zapor za najhujša kazniva dejanja, kot za genocid, hudodelstvo zoper človeštvo, vojna hudodelstva in agresijo za dva ali več naklepnih umorov. Dosedanja najhujša kazen je 30 let zapora. Po novem bo slovenska zakonodaja usklajena z določbami Mednarodnega kazenskega sodišča. Med novosti sodita tudi odprava relativnega zastaranja kazenskega dejanja in opredelitev razlike med umorom in ubojem.

Osnutek novega zakonika predvideva nadomestno kazen hišnega zapora za izrečene kazni zapora do šestih mesecev ter možnost za prestajanje kazni na prostosti z delom v korist dobrodelnih organizacij ali lokalne skupnosti pri izrečeni kazni do enega leta zapora. Med novimi kaznivimi dejanji na delovnem mestu bo med drugim tudi preprečevanje nosečnosti v okviru dela ter izsiljevanje na delovnem mestu. Novost je tudi kaznivo dejanje zaposlovanja na črno, ki po starem zakoniku velja le za hujše primere, kjer gre za več oseb, ki jih kršilec ne prijavi in zanje ne plačuje predpisanih prispevkov. Dodana je tudi posebna oblika goljufije, ko storilec pristojnemu organu predloži lažne listine ali poda lažno izjavo in ga s tem preslepi, da na tej lažni osnovi izda odločbo o pokojnini, invalidnini ali denarnem socialnem dodatku.

Po novem odvetniških tarif ne bodo določevali odvetniki ampak zakon.

Uvedli bodo tudi tako imenovane evidence pedofilov, iz katerih bo mogoče pod določenimi pogoji pridobiti podatke iz izbrisanih sodb.

Mladoletne osebe bodo še dodatno zavarovane pri zastaranju kazenskega pregona. Določeno je namreč, da rok za zastaranje kazenskega pregona začne teči šele po polnoletnosti oškodovanca.

Več pozornosti je namenjeno tudi kaznivim dejanjem zoper gospodarstvo in okolje. Novo kaznivo dejanje predstavlja onesnaženje morja in voda z ladij. Prav tako je tudi kritična obremenitev okolja s hrupom preko predpisanih mejnih vrednosti, če s

svojo močjo ogroža zdravje ljudi.

Kot kaznivo pa je uvedeno tudi nezakonito ravnanje z zaščitenimi živalmi in rastlinami.

Rastoča knjiga – pod tem naslovom so v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani odprli razstavo, ki predstavlja razvoj slovenske kulture, znanosti in umetnosti. Naslov razstave metaforično ponazarja rast slovenske misli in kulture od začetkov do danes. Posebno pozornost so na razstavi namenili Primožu Trubarju, začetniku slovenskega knjižnega jezika, ob njegovi 500-letnici rojstva. Na ogled je postavljenih kar 16 njegovih portretov, nastalih od leta 1561 naprej, poleg njih pa še reprodukcije Brižinskih spomenikov, 16 portretov slovenskih književnikov in drugo spremno gradivo. Obiskovalci lahko vzporedno prek izvirnih del spoznajo tudi velike slovenske znanstvenike, ki so delovali v tujini.

Spletni portal za Slovence po svetu - Urad vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu bo skupaj s štirimi organizacijami, ki se v Sloveniji ukvarjajo s Slovenci izven meja Slovenije, do poletja vzpostavil skupni medmrežni portal. Poleg urada bodo pri nastajanju portala sodelovali Svetovni slovenski kongres, Slovenska izseljenska matica, Slovenija v svetu in Rafaelova družba. Kot je dejal Zorko Pelikan, državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu, bo portal namenjen Slovincem, ki živijo zunaj meja Slovenije, da bodo mogli

“kadarkoli dobiti odgovor na svoja vprašanja, nejasnosti ali dvome”. Portal bo na začetku zaživel v informativni obliki, preko njega pa naj bi bila vsakemu dostopna tudi revija za Slovence po svetu Moja Slovenija.

Ledenik v Antarktiki razpada - Satelitski posnetki podatkovnega centra za sneg in led univerze v Koloradu so pred nedavnim pokazali, da je del ledene plošče Wilkins na Antarktiki začel razpadati, ko se je od nje odtrgala ledena gora, ki je merila skoraj sto kvadratnih metrov. Premikanje ledene gore je povzročilo razpad notranjosti plošče, pri čemer je 414 kvadratnih kilometrov njene površine že izginilo. Velik del 12.950 kvadratnih kilometrov velike ledene plošče Wilkins je zdaj podprt s 5,6 kilometra dolgim kosom ledu med dvema otokoma. Na zahodnem polotoku Antarktike se je v zadnjih 50 letih temperatura zvišala za pol stopinje na desetletje, kar je največ na svetu.

Muslimanov več kot rimokatoličanov - V intervjuju za vatikanski časopis L'Osservatore Romano je mng. Vittorio Formenti povedal, da je islamska vera številčno preseгла rimsko-katoliško vero. Povedal je, da je rimokatoličanov 17.4 odstotka svetovnega prebivalstva, muslimanov pa 19.2 odstotka. Število rimokatoličanov upada predvsem zaradi upadanja števila otrok, medtem ko se v muslimanskih družinah še vedno rojeva veliko število otrok. Vsi kristjani, ne samo katoličani, predstavljajo 33 odstotkov svetovnega prebivalstva.

Cveta

Dr. Anne Urbančič

When Mama awoke on the morning of May 5, 1945, she had no presentiment of what the day would bring. Her husband had already left the house in that early morning greyness, but he returned later to express his increasing apprehension over the rapidly approaching military menace of Tito supporters. He felt heavy with sadness and anxiety. But Mama saw that there were 11 children to be fed and so she put the soup on the stove to simmer for lunch. It was just another day in difficult times and trying circumstances. But the children had to eat.

The delicious goodness of the soup wafted through the house, sending a nourishing aroma from room to room. The tantalizing smell promised a family meal with all of them together as they usually were: the children cheerfully chattering around the table, and parents looking on, enjoying the mealtime harmony. But this time fate intervened because, sooner than expected, the imminent danger was almost on the threshold of the house. Frightened children and distraught parents gathered what they could in a frantic hurry and somehow found a wagon in which they put only their bare necessities. The soup remained untouched. Inside the house, sixteen year old Cveta, so admired for her clear soprano voice that the choirmaster had nicknamed her Zvonček, cradled her beloved violin, kissed it softly and tucked it tenderly into its case. She clicked the lock on the case, slid it under her bed. She could not take the violin with her. But she did take a notebook and some

pencils. On that horrific day, she began a diary recording the harsh events that took the Cerar family from Slovenia to a refugee camp on the other side of the mountains to Austria, and then to the other side of the ocean, to Canada.

The huge ship that docked at Halifax almost exactly four years later on April 12, 1949 was filled with people hoping to start a new life. Cveta, now 20, walked up from the lowest hold with her sister, Slavka, and brothers, Franc and Drago and boarded a train for the long journey across a strange land. Her brother, Ivan, was already in Canada, somewhere in northern Ontario. She, her brothers and Slavka, all held contracts for a year's work on a sugar beet farm. Cveta had learned some English, she also made friends easily and, even on the train, she felt that this new life would bring fresh adventures. Finally she felt free; freedom is everything, she tells me during this interview. The train chugged and grunted its way across the Maritime provinces, ever farther away from Europe; it rumbled across Ontario, away from Ivan, onwards across the jagged Canadian Shield, across the frosty prairie as yet untouched by the mildness of spring weather. It continued onward across Manitoba and Saskatchewan, then Alberta. And finally, in a town that had seemingly sprung up from nowhere, the train stopped to let Cveta and her siblings off at Coaldale, Alberta, somewhere between Lethbridge, Calgary and Medicine Hat. Cveta and her family settled into a small cottage on the

farm property. The people were friendly but the work was long and tiring. Cveta had never seen a field so long that it alone demanded one full day's work, a day that had begun at 4 a.m. But the year passed, and soon Cveta and Slavka found work in St. Michael's Hospital in Lethbridge, where the nuns assigned Slavka to the lab and Cveta to the Central Supply Room. Because she was so friendly and spoke English, Cveta soon came to know the nuns, the nurses and even the patients, and was well loved by them. She worked

six days a week, including Sundays when Slavka did not have to report to the lab. Coming to work one early Sunday morning, Cveta was followed by a disreputable looking stranger. She arrived breathless and frightened at the hospital. Her supervisor and the nuns arranged for her to sleep at the hospital when she had the early morning Sunday shift. Times were difficult, almost all their earnings went into savings to bring the rest of the family from Austria. On that first Christmas in Lethbridge, they could not afford to buy *jaslice*, and so Cveta drew some paper figures of the Holy Family to keep the tradition.

Other Slovenians joined the Cerar girls in Lethbridge. Eventually the remaining members of the family also arrived,

including their parents. Moreover, there was a handsome young Slovenian man, Lojze Petrovčič, who had come from his contract work in Cape Breton for his sister's wedding. He had decided to leave Nova Scotia and live in Toronto, Ontario, where Cveta's brother Ivan also lived.

And so Cveta moved once again. At first she shared a room in a Toronto boarding house with Ivan; Slavka also joined them later. Cveta and Lojze were married on May 2, 1953; the beautiful bride wore

Lojze in Cveta Petrovčič

an exquisite gown that she had chosen and bought out of her savings. The handsome groom, captured in the wedding photo, was very much in love. Both bride and groom loved music but could not afford it at their wedding. As luck would have it, another Slovenian couple was married in the same church just before them, so their choir stayed to sing for Cveta and Lojze as well.

The young couple settled into a house with Lojze's relatives; soon the other "Lethbridge" Cerars came to Toronto too. The Petrovčič's were not alone, even if times were not easy. Lojze found work and they saved to buy their own home. But then, in 1954, just after the birth of their first daughter, Barbara, Cveta fell ill. She remained hospitalized for a year; during

those difficult months she longed for her family, her husband, her beautiful baby girl. Her mother brought the child when she could but the baby could not enter the isolation ward or touch or kiss her mother. Nevertheless, Barbara always recognized her mother because Grandmother showed her photographs. Lojze too visited every single day.

Slowly, Cveta recovered, always brave, always cherishing the freedom that she felt. She and Lojze bought a house where their children, Barbara, Martin, Margaret, Emma, could grow up. Today that home is filled with memories, Canadian and Slovenian alike. Sveti Miklavž still comes every December

*Lojze in Cveta with their children - 1964
Left to right: Barbara, Margaret, Emma and Martin*

6, bringing platefuls of walnuts, chocolate, *krofe*, figs, and always, one orange. But now the children are grown. So Sv. Miklavž, generous spirit that he is, leaves the treats

for Cveta, who has been a widow since 2005. And at Easter, eggs are still painted, for Cveta's artistic talent remains much admired. Her courage and happiness in overcoming the difficulties of her life remain in the warmth of her welcoming smile and in her bright eyes. She is a cherished mother, a much loved grandmother. Although she was never able to recover her own abandoned violin, and although the busy days of working hard and of raising a family did not allow her the free time to join a choir in Canada, her love of music lives on in her children and grandchildren, who have all displayed admirable musical talent. Her love of life is reflected in her notebooks in which she has

faithfully recorded all the myriad events of her daily life since 1961 and which complement the diary recounting the painful days as a refugee.

The soup simmering on the stove on that fateful day in May so long ago had been a promise of familial harmony, of togetherness, of peace, a promise that was not delivered because of pressing outside horrors. But Cveta still believes firmly in that peace, and tells me how important

harmony in the family is for her. This harmony is, I believe, her wish for all those whose parents and grandparents had to leave a meal, or a violin, or a whole life behind to

start anew from nothing.

The CSHS gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family's immigration history to the Archive. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. *Our Kdo Smo? Program* looks to identify Canadian Slovenians in

numerous group pictures. *Our Povejte Nam Kaj Program* tapes the stories of arrival in Canada.

For more information about joining our volunteers, or to donate articles to the archives, contact the CSHS at:
Canadian Slovenian Historical Society
c/o Dom Lipa, 52 Neilson Dr., Etobicoke
ONT M9C 1V7 or by email: csHS@look.ca
Or email the archivist, Nichole Vonk: vonkn@smh.toronto.on.ca or nickvonk@hotmail.com

Seminar za izseljenske arhivarje

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Arhiv RS bosta v sodelovanju z Inštitutom za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU pripravila in financirala strokovni seminar za arhivarje iz slovenskega izseljenstva. Seminar bo potekal v času od 15. do 20. septembra 2008 v Ljubljani. Skupina udeležencev naj bi bila sestavljena iz izseljenskih arhivarjev z vseh delov sveta, predvideno število udeležencev je od 15 do 20 oseb.

Namen seminarja je poenotenje osnovnega znanja o arhiviranju in evidentiranju, vzpostaviti stik s strokovnimi ustanovami v Sloveniji ter med seboj, dolgoročno vzpostavitev svetovne mreže slovenskih izseljenskih arhivov ter povečati zavedanje o pomenu zbiranja arhivskega gradiva oz. ohranjanje slovenske kulturne dediščine v svetu.

Financerja bosta krila stroške letalskega prevoza v ekonomskem razredu v višini 90% sredstev ter nastanitev v Sloveniji v času seminarja.

Rok za prijavo je 8. junij 2008. Obrazec in več informacij lahko dobite pri konzulu RS Borisu Jelovšku.

Jože Genoria

1093 Meyerside Drive, Unit 1
Mississauga, ON L5T 1J6

Tel: 905-696-8147

Spored prireditev Od 3. maja do 27. julija 2008

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Maj 3	Lipa Park	St. Catharines	Materinski dan	905-685-4149
3	Holiday Gardens	Pickering	Spomladanski banket	416-431-9109
4	Bled	Beamsville	Materinski dan	905-563-1500
10	Sava	Breslau	Materinski dan	519-884-4736
11	Triglav	London	Materinski dan	519-461-0653
11	Slovensko letovišče	Bolton	Materinski dan	416-621-3820
11	Sv. Gregorij Cultural Society	Hamilton	Materinski dan	905-561-5971
17	Slovenski park	Hwy. 6	Ball Hockey	905-934-2557
17	Slovenski park	Hwy. 6	Piknik	905-934-2557
19	Lipa park	St. Catharines	Niagara Falls Arts Festival	905-685-8103
25	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Prvo obhajilo, Birma	905-561-5971
25	Slovensko letovišče	Bolton	Procesija	416-255-2721
31	Slovenian Canadian Scholarship Foundation	St. Catharines	Scholarship golf kosilo	905-333-5813
Junij 1	Slovensko letovišče	Bolton	Dom Lipa, Walk-a-thon	416-621-3820
7	Slovenski park	Hwy. 6	Golf tekmovanje	905-934-2557
8	Slovenski park	Hwy. 6	Procesija, piknik	905-934-2557
15	Bled	Beamsville	Dan očetov, piknik	905-563-1500
15	Simon Gregorčič	Hwy. 9	Piknik	905-853-0978
15	Triglav	London	Dan očetov, piknik	519-461-0653
22	Holiday Gardens	Pickering	Piknik	416-431-9109
22	Slovensko letovišče	Bolton	Šport - namizni tenis	905-602-8824
29	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Slovenski dan	905-561-5971
Julij 5	Slovenski park	Hwy. 6	Tekmovanje v odbojki	905-934-2557
6	Slovensko letovišče	Bolton	Slovenski dan	
6	Slovenski park	Hwy. 6	Piknik	905-934-2557
6	Lipa park	St. Catharines	Sausage Festival - piknik	905-685-8103
13	Bled	Beamsville	Žegnanje, piknik	905-563-1500
13	Večerni zvon	Alliston Hwy 9 & 50	Tombola	905-625-5485
13	Slovensko letovišče	Bolton	Šport - Badminton	416-626-1755
19	Slovensko letovišče	Bolton	Šport - Volleyball, T-Ball	905-274-7764
20	Slovensko letovišče	Bolton	Šport - Soft ball, T-Ball	905-279-6064
20	Župnija sv. Vladimirja	Montreal	Slovenski dan	514-254-8286
20	Triglav	London	Banket	519-461-0653
20	Holiday Gardens	Pickering	Piknik	416-431-9109
20	Simon Gregorčič	Hwy. 9	Poletni večer - piknik	905-853-0978
21	Lipa park	St. Catharines	40. obletnica	905-685-8103
26	Holiday Gardens	Pickering	VSKO Radio piknik,	416-431-9109
26/27	Slovensko letovišče	Bolton	Šport- High School Baseball	416-626-1755

Slovenia
Credit Union

www.sloveniaku.ca

Helping you build a solid foundation

*no bricks were harmed in the creation of this advertisement.

Become a member today!

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

Toll Free 1-866-SCU-1742

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION LTD.**

**YOUR FAMILY... YOUR COMMUNITY...
YOUR CREDIT UNION...**

YOUR FOUNDATION FOR FINANCIAL GROWTH

Krek Slovenian Credit Union offers a full range of financial services in all shapes and sizes. So what's the difference? We also offer understanding, flexibility and responsiveness. When you call, there's always a real person on the other end of the line.

Become a member and experience the difference we can make!

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

BRANCH OFFICE

611 Manning Avenue, Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134

www.krek.ca